

Вноситься народними депутатами
України Мовчаном О.В. та іншими

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про оцінку майна

Цей Закон приймається з метою встановлення єдиних підстав, засад, способів і процедур здійснення оцінки майна та провадження професійної оціночної діяльності в Україні відповідно до сучасних тенденцій світової економіки.

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера застосування Закону

1. Цей Закон визначає правила здійснення оцінки майна, розташованого на території України, що належить фізичним та/або юридичним особам, та майна, розташованого за межами території України, що належить громадянам України, іноземцям та/або особам без громадянства, які постійно проживають в Україні, та/або юридичним особам, місцезнаходження яких в Україні.

2. Цей Закон також визначає правила визначення розміру збитків / шкоди, у тому числі завданих пошкодженням, знищенням чи втратою майна, зазначеного у частині першій цієї статті, у результаті воєнного конфлікту.

3. Дія положень цього Закону не поширюється на оцінку земель у формі бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок, що здійснюються відповідно до Закону України "Про оцінку земель".

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

1) близькі особи - члени сім'ї оцінювача, а також чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний та двоюрідний брати, рідна та двоюрідна сестри, рідний брат та сестра дружини (чоловіка), племінник, племінниця, рідний дядько, рідна тітка, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, батько та мати дружини (чоловіка) сина (дочки), усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням оцінювача;

2) Державний реєстр звітів про оцінку майна та рецензій на звіти про оцінку майна (далі - Реєстр звітів та рецензій) - державна інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, накопичення, захист, облік, зберігання, відображення, оброблення та надання інформації про звіти про оцінку майна та рецензії на звіти про оцінку майна, а також реалізацію інших функцій, передбачених законодавством України;

3) електронний кабінет користувача - персоніфікована веб-сторінка (програмний інтерфейс) у Реєстрі звітів та рецензій авторизованого користувача зазначеного реєстру, який пройшов електронну ідентифікацію та автентифікацію, призначена для забезпечення можливості створення, перегляду, обміну інформацією та документами у Реєстрі звітів та рецензій;

4) Єдиний реєстр оцінювачів України - державна інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, накопичення, захист, облік, зберігання, відображення, оброблення та надання інформації про оцінювачів;

5) майно - об'єкти цивільних прав, що мають майнову цінність;

6) офіційний канал зв'язку - поштова адреса, адреса електронної пошти та/або контактний телефон, зазначені оцінювачем як засоби зв'язку із ним у документах, поданих до Фонду державного майна України, та за допомогою яких Фонд державного майна України, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів та саморегульвна організація оцінювачів здійснюють обмін інформацією та документами, що її містять, з таким оцінювачем;

7) особистий кабінет користувача - персоніфікована веб-сторінка (програмний інтерфейс) у Єдиному реєстрі оцінювачів України авторизованого користувача зазначеного реєстру, який пройшов електронну ідентифікацію та автентифікацію, призначена для забезпечення можливості створення, перегляду, обміну інформацією та документами у Єдиному реєстрі оцінювачів України;

8) оцінка майна - виконання комплексу процедур, передбачених міжнародними стандартами оцінки, іншими нормативно-правовими актами у

сфері оцінки майна, результатом якого є формулювання професійного судження про вартість майна на дату оцінки такого майна;

9) оціночна вартість - вид вартості майна, що визначається шляхом здійснення його стандартизованої оцінки;

10) оцінювач - фізична особа, яка отримала відповідне свідоцтво та інформація про яку внесена до Єдиного реєстру оцінювачів України;

11) оцінювач іноземної держави - фізична особа, яка має право на здійснення діяльності з оцінки майна в іноземній державі;

12) професійне судження про вартість майна - вмотивований, об'єктивний, неупереджений та обґрунтований висновок суб'єкта оцінки щодо вартості майна, зроблений у результаті здійснення його оцінки, що ґрунтується на знаннях і досвіді суб'єкта оцінки, на комплексному та всебічному аналізі ним інформації та документів, які надані для оцінки, зібраної та проаналізованої інформації самостійно, а також на інформації з офіційних джерел із врахуванням припущень та застережень суб'єкта оцінки;

13) реєстраційна дія - державна реєстрація звіту про оцінку майна, рецензії на звіт про оцінку майна шляхом внесення інформації про звіт про оцінку майна, рецензію на звіт про оцінку майна до Реєстру звітів та рецензій з присвоєнням документу реєстраційного номера, а також у випадках, передбачених законодавством України, внесення звіту про оцінку майна, рецензії на звіт про оцінку майна до Реєстру звітів та рецензій;

14) рецензент - суб'єкт оцінки, який здійснює рецензування звіту про оцінку майна;

15) сервіс реєстрації та зберігання звітів про оцінку майна - інформаційно-комунікаційна система у складі Реєстру звітів та рецензій, яка забезпечує реєстрацію звітів про оцінку майна, складених суб'єктами оцінки, їх зберігання у вигляді електронного документа, а також подання запитів та замовлень на рецензування звіту про оцінку майна;

16) сервіс реєстрації та зберігання рецензій - інформаційно-комунікаційна система у складі Реєстру звітів та рецензій, яка забезпечує реєстрацію рецензій на звіти про оцінку майна, складених суб'єктами оцінки, їх зберігання у вигляді електронного документа;

17) члени сім'ї - особа, яка перебуває у шлюбі з оцінювачем, та діти оцінювача до досягнення ними повноліття - незалежно від спільного проживання з оцінювачем; будь-які особи, які спільно проживають, пов'язані спільним

побутом, мають взаємні права та обов'язки із оцінювачем (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких не мають характеру сімейних), у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі.

2. Інші терміни вживаються в цьому Законі в таких значеннях:

терміни "інформація", "інформація з обмеженим доступом", "документ" - у значеннях, наведених у Законі України "Про інформацію";

терміни "іноземець", "особа без громадянства" - у значеннях, наведених у Законі України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства";

термін "воєнний конфлікт" - у значенні, наведеному у Законі України "Про національну безпеку України";

термін "об'єкт цивільних прав" - у значенні, наведеному у Цивільному кодексі України;

термін "електронна торгова система" - у значенні, наведеному у Законі України "Про приватизацію державного і комунального майна";

термін "фінансовий інструмент" - у значенні, наведеному у Законі України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

терміни "незалежна професійна діяльність", "Єдина база даних звітів про оцінку" - у значеннях, наведених у Податковому кодексі України;

терміни "судовий експерт", "судова експертиза" - у значеннях, наведених у Законі України "Про судову експертизу";

термін "фінансова установа" - у значенні, наведеному у Законі України "Про фінансові послуги та фінансові компанії";

терміни "автентифікація", "електронна ідентифікація", "електронна довірча послуга", "електронний підпис" - у значеннях, наведених у Законі України "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги".

Стаття 3. Правове регулювання оцінки майна, професійної оціночної діяльності

1. Здійснення оцінки майна, провадження професійної оціночної діяльності, а також інші правовідносини у сфері оцінки майна регулюються Цивільним кодексом України, цим Законом, іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна та міжнародними стандартами оцінки.

2. У разі якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що містить цей Закон, застосовуються правила міжнародного договору.

3. Кабінет Міністрів України та/або Фонд державного майна України у межах своїх повноважень, на основі та на виконання цього Закону приймають інші нормативно-правові акти у сфері оцінки майна.

Інші нормативно-правові акти у сфері оцінки майна розробляються на основі та у відповідності до міжнародних стандартів оцінки, за винятком правового регулювання здійснення стандартизованої оцінки майна.

4. Прийняття, набрання чинності, оскарження, виконання та припинення дії адміністративних актів у сфері оцінки майна здійснюються відповідно до Закону України "Про адміністративну процедуру" та цього Закону.

Стаття 4. Оцінка майна

1. Оцінка майна здійснюється суб'єктом оцінки з метою формулювання професійного судження про вартість майна.

Видами вартості майна, що визначається шляхом здійснення оцінки майна, є:

- 1) ринкова вартість;
- 2) справедлива вартість;
- 3) спеціальна вартість;
- 4) інвестиційна вартість;
- 5) оціночна вартість;

6) інші види вартості, визначені міжнародними стандартами оцінки, іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна.

Поняття ринкової, справедливої, спеціальної та інвестиційної вартостей, а також порядок їх визначення встановлюються міжнародними стандартами оцінки.

2. Вартість (ціна) майна за договорами купівлі-продажу, укладеними за результатами проведення електронного аукціону в електронній торговій системі відповідно до закону, є ринковою вартістю (ціною) такого майна на момент вчинення правочину.

Така вартість (ціна) вважається ринковою незалежно від:

- 1) попередньої вартості майна, визначеної за результатами оцінки майна;
- 2) балансової або залишкової вартості майна;
- 3) стартової ціни, визначеної організатором електронного аукціону.

Визначення вартості (ціни) продажу майна на електронному аукціоні в електронній торговій системі як ринкової не потребує додаткових підтверджень, здійснення оцінки майна або погоджень з боку інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування.

3. Оцінка майна за суб'єктом оцінки та видом вартості майна поділяється на незалежну оцінку майна та стандартизовану оцінку майна.

4. Незалежна оцінка майна здійснюється суб'єктами оцінки, визначеними пунктами 1-3 частини другої статті 5 цього Закону, з метою формулювання професійного судження про вартість майна за видами вартості, передбаченими пунктами 1-4 та 6 частини першої цієї статті.

Незалежна оцінка майна здійснюється за трьома напрямками:

- 1) оцінка об'єктів нерухомого майна (нерухомості) та прав на них;
- 2) оцінка об'єктів рухомого майна;
- 3) оцінка бізнесу, інтересів у бізнесі, фінансових інструментів та нематеріальних активів, у тому числі прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Поняття бізнесу, інтересів у бізнесі, нематеріальних активів визначаються міжнародними стандартами оцінки.

За результатами незалежної оцінки майна складається звіт про оцінку майна відповідно до статті 11 цього Закону, міжнародних стандартів оцінки, а також інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна.

Обов'язковість застосування звіту про оцінку майна для вчинення правочинів, здійснення повноважень органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, а також вчинення інших дій, що спричиняють виникнення, зміну або припинення правовідносин встановлюється законом або договором.

5. Стандартизована оцінка майна здійснюється суб'єктами оцінки, визначеними пунктом 4 частини другої статті 5 цього Закону, або автоматизовано з метою розрахунку вартості майна, передбаченої пунктом 5 частини першої цієї статті.

Стандартизована оцінка майна передбачає розрахунок вартості майна з використанням стандартної методології та стандартного набору вхідних даних у порядку, визначеному іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна.

За результатами стандартизованої оцінки майна складається документ, визначений іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, крім випадків, передбачених цим Законом.

Стаття 5. Професійна оціночна діяльність

1. Професійна оціночна діяльність здійснюється суб'єктами оцінки у вигляді практичного виконання оцінки майна та рецензування звітів про оцінку майна, крім випадків, визначених частинами третьою та четвертою цієї статті.

2. До суб'єктів оцінки належать:

- 1) оцінювачі, які провадять свою діяльність як фізичні особи - підприємці;
- 2) оцінювачі, які провадять незалежну професійну діяльність;
- 3) оцінювачі, які працюють у складі юридичних осіб;

4) працівники, незалежно від наявності правового статусу оцінювача, органів державної влади, їх територіальних органів, органів місцевого самоврядування, до посадових обов'язків яких належить здійснення стандартизованої оцінки майна, передбаченої частиною п'ятою статті 4 цього Закону.

3. Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 3 частини другої цієї статті, які працюють у складі органів державної влади, їх територіальних органів, органів місцевого самоврядування та посадові обов'язки яких передбачають здійснення професійної оціночної діяльності, не можуть здійснювати іншої професійної оціночної діяльності, ніж рецензування звітів про оцінку майна для цілей виконання відповідним органом державної влади, його територіальним органом, органом місцевого самоврядування функцій з управління та розпорядження об'єктами державної та комунальної власності відповідно, крім випадків, визначених цим Законом.

Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 3 частини другої цієї статті, які працюють у складі Фонду державного майна України, можуть здійснювати рецензування звітів про оцінку майна для цілей здійснення Фондом державного майна України покладених на нього повноважень.

4. Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 4 частини другої цієї статті, можуть здійснювати тільки оцінку майна, передбачену частиною п'ятою статті 4 цього Закону. Здійснення іншої професійної оціночної діяльності зазначеними суб'єктами оцінки заборонено.

5. Діяльність судових експертів, що полягає у визначенні вартості майна у межах судової експертизи відповідно до законодавства України про судову експертизу, у цій частині прирівнюється до професійної оціночної діяльності та регулюється цим Законом, іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна та міжнародними стандартами оцінки в обсязі, визначеному цим Законом.

6. Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 3 частини другої цієї статті, які працюють у складі фінансових установ та посадові обов'язки яких передбачають здійснення професійної оціночної діяльності, здійснюють таку діяльність на загальних засадах із врахуванням особливостей, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна та міжнародними стандартами оцінки.

Інші нормативно-правові акти у сфері оцінки майна, що регулюють діяльність суб'єктів оцінки, визначених абзацом першим цієї частини, приймаються Фондом державного майна України за погодженням із Національним банком України або Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до їх компетенції.

Стаття 6. Визначення розміру шкоди, завданої воєнним конфліктом

1. Шкода, завдана особі пошкодженням, знищенням чи втратою майна у результаті бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених воєнним конфліктом, визначається шляхом здійснення незалежної оцінки майна, а у випадках, передбачених законодавством України, - стандартизованої оцінки майна.

2. Діяльність, передбачена частиною першою цієї статті, здійснюється суб'єктами оцінки, визначеними пунктами 1-3 частини другої статті 5 цього Закону, крім випадків здійснення стандартизованої оцінки майна.

РОЗДІЛ II. ЗАСАДИ ОЦІНКИ МАЙНА ТА РЕЦЕНЗУВАННЯ

Стаття 7. Випадки та підстави здійснення оцінки майна

1. Незалежна оцінка майна здійснюється на підставі:

- 1) договору про надання послуг з оцінки майна;
- 2) судового рішення;

3) рішення слідчого, дізнавача, прокурора в кримінальному провадженні.

2. Здійснення оцінки майна є обов'язковим у випадках:

1) створення юридичних осіб на базі державного чи комунального майна, крім випадків, встановлених законом;

2) реорганізації, банкрутства, ліквідації державних, комунальних суб'єктів господарювання та суб'єктів господарювання з державною часткою майна та/або часткою комунального майна, крім випадків, встановлених законом;

3) виділення або визначення частки майна у спільному майні, в якому є державна частка та/або частка комунального майна;

4) визначення вартості внесків засновників (учасників) господарського товариства, якщо до зазначеного товариства вноситься майно господарських товариств з державною часткою та/або часткою комунального майна, а також у разі виходу (виключення) засновника (учасника) зі складу такого товариства;

5) приватизації та іншого відчуження у випадках, передбачених законодавством України, оренди, міни, страхування державного та комунального майна, а також повернення цього майна на підставі рішення суду;

6) передання державного чи комунального майна у забезпечення виконання зобов'язання;

7) переоцінки основних засобів для цілей бухгалтерського обліку;

8) визначених податковим законодавством України;

9) визначення збитків / шкоди або розміру відшкодування у випадках, передбачених законом;

10) визначення шкоди, завданої особі пошкодженням, знищенням чи втратою майна у результаті бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених воєнним конфліктом;

11) повернення (витребування) майна у державну або комунальну власність;

12) примусового відчуження майна;

13) безхазяйної речі, права на яку підлягають державній реєстрації;

14) скарбу, що передається державі або територіальній громаді;

15) майна, що переходить у власність територіальній громаді;

16) в інших випадках, передбачених законом або договором.

3. Стандартизована оцінка майна здійснюється на підставі рішення відповідного органу державної влади, органу місцевого самоврядування. Випадки здійснення стандартизованої оцінки майна встановлюються законодавством України.

4. Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які працюють у складі фінансових установ та посадові обов'язки яких передбачають здійснення професійної оціночної діяльності, здійснюють оцінку майна у випадках та на підставах, передбачених іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, прийнятими Фондом державного майна України за погодженням із Національним банком України або Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до їх компетенції.

Стаття 8. Обмеження щодо провадження професійної оціночної діяльності

1. Оцінка майна може бути здійснена за умови відсутності обставин, що унеможливають формулювання оцінювачем об'єктивного професійного судження про вартість майна.

2. Не допускається здійснення оцінки майна суб'єктом оцінки в умовах наявності у нього конфлікту інтересів у вигляді:

1) оцінки майна, що належить суб'єкту оцінки, який її здійснює, або його близьким особам;

2) оцінки майна, що належить юридичній особі, у складі якої працює суб'єкт оцінки, або працівникам (оцінювачам), посадовим особам та/або засновникам (учасникам) такої юридичної особи;

3) заінтересованості суб'єкта оцінки у майні, що оцінюється, у тому числі у разі потенційного отримання ним доходу у зв'язку з таким майном, крім компенсації вартості послуг з оцінки майна.

3. Не вважається конфліктом інтересів здійснення оцінки майна суб'єктами оцінки, визначеними пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які працюють у складі фінансових установ та посадові обов'язки яких передбачають здійснення професійної оціночної діяльності, для цілей діяльності таких фінансових установ, крім випадків, якщо наявні інші обставини, що унеможливають формулювання оцінювачем об'єктивного професійного судження про вартість майна.

Вимоги щодо недопущення конфлікту інтересів у діяльності оцінювачів, зазначених у абзаці першому цієї частини, встановлюються іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, прийнятими Фондом державного майна України за погодженням із Національним банком України або Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до їх компетенції.

4. Не вважається конфліктом інтересів здійснення стандартизованої оцінки майна, передбаченої частиною п'ятою статті 4 цього Закону.

5. Звіт про оцінку майна, складений в умовах конфлікту інтересів, є недійсним.

6. Рецензування звіту про оцінку майна не може бути здійснене суб'єктами оцінки, які вважаються такими, що притягались до дисциплінарної відповідальності відповідно до цього Закону.

Не допускається здійснення рецензування звіту про оцінку майна суб'єктом оцінки в умовах наявності у нього конфлікту інтересів у вигляді:

1) рецензування звіту про оцінку майна, що належить рецензенту або його близьким особам;

2) рецензування звіту про оцінку майна, що належить юридичній особі, у складі якої працює рецензент, або працівникам (оцінювачам), посадовим особам та/або засновникам (учасникам) такої юридичної особи;

3) рецензування звіту про оцінку майна особою, якою такий звіт було складено;

4) рецензування звіту про оцінку майна, складеного суб'єктом оцінки, який працює у складі юридичної особи, де працює владований рецензент;

5) заінтересованості рецензента у майні, що оцінювалось у такому звіті про оцінку майна, у тому числі у разі потенційного отримання рецензентом доходу у зв'язку з таким майном, крім компенсації вартості послуг з рецензування звіту про оцінку майна.

7. Не вважається конфліктом інтересів здійснення рецензування звіту про оцінку майна суб'єктами оцінки, визначеними пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які працюють у складі органів державної влади, їх територіальних органів, органів місцевого самоврядування та посадові обов'язки яких передбачають здійснення професійної оціночної діяльності.

Стаття 9. Методичне регулювання оцінки майна

1. Порядок здійснення незалежної оцінки майна, зокрема визначення завдання на оцінку майна, проведення обстеження (огляду) майна, види вартості, методологія оцінки майна, складення звіту про оцінку майна, а також здійснення рецензування звіту про оцінку майна визначаються міжнародними стандартами оцінки та іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна.

2. Міжнародні стандарти оцінки становлять:

1) затверджені Радою з міжнародних стандартів оцінки Міжнародні стандарти оцінки (International Valuation Standards);

2) затверджені Європейською групою асоціацій оцінювачів Європейські стандарти оцінки (European Valuation Standards).

3. Міжнародні стандарти оцінки застосовуються в офіційному перекладі на державну мову, оприлюдненому Фондом державного майна України на його офіційному веб-сайті.

Фонд державного майна України зобов'язаний оприлюднити офіційний переклад міжнародних стандартів оцінки до дати застосування таких стандартів, встановленої Радою з міжнародних стандартів оцінки та/або Європейською групою асоціацій оцінювачів відповідно.

Оцінювач (за погодженням із замовником оцінки - у випадку здійснення оцінки майна на підставі договору про надання послуг з оцінки майна) застосовує Міжнародні стандарти оцінки або Європейські стандарти оцінки.

Якщо оцінка певного виду майна та/або оцінка майна для певних цілей, не передбачена Міжнародними стандартами оцінки, водночас передбачена Європейськими стандартами оцінки, застосовуються Європейські стандарти оцінки, і навпаки.

Якщо Європейськими стандартами оцінки передбачено інші правила, ніж встановлені Міжнародними стандартами оцінки, застосовуються Європейські стандарти оцінки.

4. Порядок здійснення стандартизованої оцінки майна визначається іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна.

5. Порядок здійснення оцінки майна суб'єктами оцінки, визначеними пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які працюють у складі фінансових установ та посадові обов'язки яких передбачають здійснення професійної оціночної діяльності, для цілей діяльності таких фінансових установ визначається іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна,

прийнятими Фондом державного майна України за погодженням із Національним банком України або Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до їх компетенції.

6. Якщо законом, договором про надання послуг з оцінки майна, судовим рішенням або рішенням слідчого, дізнавача, прокурора не зазначено вид вартості, що має бути визначена за результатами оцінки майна, визначається ринкова вартість.

7. Фонд державного майна України за зверненням оцінювачів, органів державної влади, органів місцевого самоврядування та інших заінтересованих осіб або за власною ініціативою роз'яснює зміст міжнародних стандартів оцінки, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна, у тому числі їх застосування в окремих випадках.

Роз'яснення, передбачені абзацом першим цієї частини, оприлюднюються на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України.

8. Оцінка майна банків, віднесених Національним банком України до категорії неплатоспроможних, здійснюється з урахуванням особливостей та обмежень, визначених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", на підставі інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна, прийнятих Фондом державного майна за погодженням із Фондом гарантування вкладів фізичних осіб.

Стаття 10. Договір про надання послуг з оцінки майна

1. За договором про надання послуг з оцінки майна одна сторона (суб'єкт оцінки) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу з оцінки майна, а замовник зобов'язується оплатити суб'єкту оцінки зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором.

2. Договір про надання послуг з оцінки майна укладається в письмовій формі та може бути двостороннім або багатостороннім.

У разі якщо оцінка майна замовляється в суб'єкта оцінки, визначеного пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, стороною договору, крім суб'єкта оцінки, також може бути юридична особа, у складі якої працює такий суб'єкт оцінки. Особа-платник також може бути стороною договору, крім суб'єкта оцінки, якщо оплату послуг за договором повністю чи частково здійснює така особа.

3. Істотними умовами договору про надання послуг з оцінки майна є найменування майна, що підлягає оцінці, дата оцінки, мета оцінки, вид вартості

майна, що підлягає визначенню, та інші умови, передбачені законом та міжнародними стандартами оцінки.

Під час укладення договору про надання послуг з оцінки майна сторони договору складають завдання на здійснення оцінки майна, яке є невід'ємною частиною такого договору.

4. Розмір і порядок оплати послуг з оцінки майна визначаються за домовленістю сторін. Не допускається встановлення у договорі про надання послуг з оцінки майна розміру оплати послуг з оцінки майна як частки вартості майна, що підлягає оцінці.

5. Один примірник договору про надання послуг з оцінки майна зберігається суб'єктом оцінки протягом щонайменше п'яти років після його укладення, якщо більший строк не встановлено законодавством України.

Стаття 11. Звіт про оцінку майна

1. Звіт про оцінку майна є документом, що містить професійне судження про вартість майна та підтверджує виконані суб'єктом оцінки процедури з оцінки майна.

2. У звіті про оцінку майна обов'язково зазначаються:

1) завдання на здійснення оцінки майна;

2) вхідна інформація, надана суб'єкту оцінки замовником та/або іншою особою, за завданням якої здійснюється оцінка майна;

3) інша необхідна інформація, зібрана оцінювачем самостійно;

4) припущення та застереження щодо оцінки майна;

5) застосована методологія, у тому числі застосовані міжнародні стандарти оцінки;

6) розрахунки, на підставі яких сформульовано професійне судження про вартість майна;

7) інша інформація, передбачена міжнародними стандартами оцінки та іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна.

Вимоги до форми та змісту звіту про оцінку майна встановлюються міжнародними стандартами оцінки та іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна з врахуванням положень частини п'ятої статті 9 цього Закону.

3. Звіт про оцінку майна складається та підписується оцінювачем, який здійснив оцінку майна.

Звіт про оцінку майна складається в письмовій формі (у вигляді паперового та/або електронного документа) з дотриманням законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг.

Звіт про оцінку майна підлягає державній реєстрації на підставі та у спосіб, що визначені статтею 13 цього Закону. Незареєстрований звіт про оцінку майна є недійсним.

Законом та іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна може встановлюватись строк дійсності звіту про оцінку майна, зі спливом якого такий звіт вважається недійсним та не може бути застосований для вчинення правочинів, здійснення повноважень органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, а також вчинення інших дій, що спричиняють виникнення, зміну або припинення правовідносин.

4. Один примірник звіту про оцінку майна підлягає зберіганню суб'єктом оцінки протягом щонайменше п'яти років після його складення, якщо більший строк не встановлено законодавством України. У випадках, визначених законодавством України, звіт про оцінку майна складається в письмовій формі у вигляді електронного документа та зберігається в Реєстрі звітів та рецензій.

Зберігання звітів про оцінку майна, складених суб'єктами оцінки, визначеними пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які працюють у складі фінансових установ та посадові обов'язки яких передбачають здійснення професійної оціночної діяльності, забезпечується відповідними фінансовими установами.

5. У разі необхідності доопрацювання зареєстрованого звіту про оцінку майна складається новий звіт про оцінку майна, який підлягає державній реєстрації на підставі та у спосіб, що визначені статтею 13 цього Закону.

6. Для цілей цього Закону висновок судового експерта, у якому визначена вартість майна, у відповідній частині вважається звітом про оцінку майна. Висновок судового експерта в частині, в якій визначена вартість майна, повинен відповідати вимогам, зазначеним у частині другій цієї статті. При цьому такий висновок судового експерта не підлягає державній реєстрації в Реєстрі звітів та рецензій.

7. Якщо інше не визначено іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, суб'єкти оцінки, визначені пунктом 3 частини другої статті 5 цього

Закону, які працюють у складі фінансових установ та посадові обов'язки яких передбачають здійснення професійної оціночної діяльності, складають звіти про оцінку майна на загальних засадах відповідно до цієї статті.

Іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, прийнятими Фондом державного майна України за погодженням із Національним банком України або Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до їх компетенції, з метою забезпечення ефективної операційної діяльності фінансових установ можуть бути встановлені спрощені вимоги до форми та змісту звіту про оцінку майна. При цьому такі вимоги не повинні впливати на обґрунтованість професійного судження про вартість майна.

Стаття 12. Рецензування звіту про оцінку майна

1. Рецензування звіту про оцінку майна полягає в неупередженому та критичному розгляді звіту про оцінку майна на предмет його відповідності цьому Закону, міжнародним стандартам оцінки, іншим нормативно-правовим актам у сфері оцінки майна. Рецензування може передбачати перегляд процедури оцінки та/або визначеної вартості майна.

2. Рецензування звіту про оцінку майна є обов'язковим у випадках:

1) прийняття органом державної влади, органом місцевого самоврядування рішення на підставі звіту про оцінку майна;

2) вчинення державним унітарним підприємством, господарським товариством, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, комунальним унітарним підприємством, господарським товариством, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать територіальній громаді, правочину на підставі звіту про оцінку майна;

3) в інших випадках, визначених законодавством України.

3. Рецензування звіту про оцінку майна здійснюють:

1) суб'єкти оцінки, визначені пунктами 1-3 частини другої статті 5 цього Закону;

2) суб'єкти оцінки, визначені частиною третьою статті 5 цього Закону;

3) суб'єкти оцінки, визначені частиною шостою статті 5 цього Закону.

Для рецензування звіту про оцінку майна досвід здійснення оцінки майна за відповідним напрямом повинен становити не менше п'яти років.

4. Рецензування звіту про оцінку майна забезпечують:

1) Фонд державного майна України на запит органу державної влади, його територіального органу, органу місцевого самоврядування або за власною ініціативою у межах здійснення наглядових повноважень, передбачених статтею 18 цього Закону, а також в інших випадках, визначених цим Законом;

2) органи державної влади, їх територіальні органи, органи місцевого самоврядування для цілей виконання функцій з управління та розпорядження об'єктами державної та комунальної власності відповідно;

3) експертна комісія відповідно до пункту 3 частини другої статті 17 цього Закону, на запит Фонду державного майна України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, органу саморегулівної організації оцінювачів або на замовлення заінтересованої особи.

Забезпечення Фондом державного майна України рецензування звіту про оцінку майна передбачає здійснення рецензування відповідного звіту про оцінку майна суб'єктом (суб'єктами) оцінки, які працюють у складі Фонду державного майна України.

Забезпечення органом державної влади, його територіальним органом чи органом місцевого самоврядування рецензування звіту про оцінку майна передбачає здійснення рецензування відповідного звіту про оцінку майна суб'єктом (суб'єктами) оцінки, які працюють у складі такого органу державної влади, його територіального органу чи органу місцевого самоврядування.

Забезпечення експертною комісією рецензування звіту про оцінку майна передбачає здійснення рецензування відповідного звіту про оцінку майна її членом (членами) згідно з обов'язками або суб'єктом (суб'єктами) оцінки на підставі договору, укладеному з саморегулівною організацією оцінювачів у порядку, визначеному зазначеною організацією.

Порядок забезпечення Фондом державного майна України рецензування звіту про оцінку майна визначається Фондом державного майна України.

5. Рецензування звіту про оцінку майна здійснюється на підставі:

1) договору про надання послуг з рецензування звіту про оцінку майна;

2) судового рішення;

3) рішення слідчого, дізнавача, прокурора в кримінальному провадженні;

4) запиту органу державної влади, органу місцевого самоврядування;

5) запиту Фонду державного майна України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів;

б) замовлення заінтересованої особи;

7) на інших підставах, визначених законодавством України.

6. Заінтересована особа, яка застосовує звіт про оцінку майна для вчинення правочину, прийняття рішення органом управління юридичної особи, здійснення нею публічно-владних управлінських функцій на підставі законодавства України, у тому числі на виконання делегованих повноважень, а також інша особа, яка має заінтересованість у неупередженому та критичному розгляді звіту про оцінку майна, зокрема замовник (особа-платник) оцінки майна, суб'єкт оцінки, юридична особа, у складі якої працює відповідний суб'єкт оцінки, може замовити рецензування такого звіту про оцінку майна шляхом укладення договору про надання послуг з рецензування звіту про оцінку майна з суб'єктом оцінки, який відповідає вимогам, встановленим цим Законом.

До договору про надання послуг з рецензування звіту про оцінку майна застосовуються положення статті 10 цього Закону, крім частини третьої зазначеної статті, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

Істотними умовами договору про надання послуг з рецензування звіту про оцінку майна є предмет, включно з реквізитами відповідного звіту про оцінку майна, та мета рецензування, а також інші умови, передбачені законом та міжнародними стандартами оцінки.

Порядок забезпечення рецензування звіту про оцінку майна експертною комісією на запит чи на замовлення правомочного суб'єкта визначається саморегулівною організацією оцінювачів за погодженням із Фондом державного майна України.

7. Рецензування звіту про оцінку майна суб'єктами оцінки, визначеними частинами третьою та шостою статті 5 цього Закону, здійснюється відповідно до посадових обов'язків таких осіб, визначених відповідним органом державної влади, його територіальним органом, органом місцевого самоврядування та фінансовою установою відповідно.

8. Для рецензування звіту про оцінку майна застосовуються міжнародні стандарти оцінки майна, інші нормативно-правові акти у сфері оцінки майна, чинні на дату здійснення оцінки майна, зазначену у звіті про оцінку майна, що підлягає рецензуванню, та були визначені у завданні на здійснення оцінки майна.

9. Висновок судового експерта може бути рецензований в частині, в якій він вважається звітом про оцінку майна відповідно до частини шостої статті 11 цього Закону.

Порядок рецензування висновку судового експерта визначається іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, прийнятими Фондом державного майна України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну правову політику.

10. За результатами рецензування звіту про оцінку майна складається рецензія на звіт про оцінку майна (далі - рецензія) - документ із висновком рецензента про дотримання у звіті про оцінку майна вимог цього Закону, міжнародних стандартів оцінки, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна.

Результат рецензування звіту про оцінку майна викладається у рецензії, у якій зазначається позитивний або негативний висновок рецензування.

Висновок рецензування є позитивним, якщо рецензований звіт про оцінку майна в цілому відповідає цьому Закону, міжнародним стандартам оцінки майна, іншим нормативно-правовим актам у сфері оцінки майна та може бути застосований з метою, визначеною у такому звіті.

Висновок рецензування є негативним, якщо рецензований звіт про оцінку майна не відповідає цьому Закону, міжнародним стандартам оцінки майна, іншим нормативно-правовим актам у сфері оцінки майна та не може бути застосований з метою, визначеною у такому звіті.

11. Рецензія складається в письмовій формі (у вигляді паперового або електронного документа) з дотриманням законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг.

Вимоги до форми та змісту рецензії встановлюються міжнародними стандартами оцінки та іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна.

Рецензія підлягає державній реєстрації на підставі та у спосіб, що визначені статтею 13 цього Закону. Незареєстрована рецензія є недійсною.

Один примірник рецензії підлягає зберіганню суб'єктом оцінки протягом щонайменше п'яти років після її складення, якщо більший строк не встановлено законодавством України. У випадках, визначених законодавством України, рецензія складається в письмовій формі у вигляді електронного документа та зберігається в Реєстрі звітів та рецензій.

Стаття 13. Реєстр звітів та рецензій

1. Реєстр звітів та рецензій створюється з метою забезпечення органів державної влади, органів місцевого самоврядування та учасників цивільного обороту достовірною інформацією про зареєстровані звіти про оцінку майна та рецензії, а також реалізації інших функцій, передбачених законодавством України.

2. Реєстр звітів та рецензій містить інформацію про зареєстровані звіти про оцінку майна та рецензії, а у випадках, передбачених законодавством України, забезпечує зберігання звітів про оцінку майна та рецензій.

До Реєстру звітів та рецензій не вноситься інформація, що становить державну таємницю.

3. Держателем та адміністратором Реєстру звітів та рецензій є Фонд державного майна України, який забезпечує створення, функціонування та ведення зазначеного реєстру, а також здійснює його адміністрування.

Ведення Реєстру звітів та рецензій здійснюється в електронному вигляді відповідно до вимог Закону України "Про публічні електронні реєстри" та з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Реєстр звітів та рецензій ведеться державною мовою з використанням програмного забезпечення, що забезпечує його сумісність і взаємодію з іншими інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави, у тому числі з Єдиною базою даних звітів про оцінку.

Програмне забезпечення Реєстру звітів та рецензій повинно забезпечувати проведення реєстраційних дій виключно з накладенням електронного підпису. Вид електронного підпису, що використовується в Реєстрі звітів та рецензій, визначається Фондом державного майна України.

4. Інформація, що міститься у Реєстрі звітів та рецензій, повинна відповідати інформації, що міститься в документах, на підставі яких проведені реєстраційні дії. У разі їх невідповідності пріоритет має інформація, що міститься в документах, на підставі яких проведені реєстраційні дії.

5. Реєстр звітів та рецензій складається з:

- 1) сервісу реєстрації та зберігання звітів про оцінку майна;
- 2) сервісу реєстрації та зберігання рецензій;
- 3) електронного кабінету користувача.

6. Звіт про оцінку майна, рецензія підлягає державній реєстрації в Реєстрі звітів та рецензій не пізніше дня, наступного за днем складення такого документа.

Реєстраційні дії здійснюються суб'єктом оцінки, який склав звіт про оцінку майна, рецензію.

Звіт про оцінку майна, що є об'єктом державної або комунальної власності, та рецензія, складена на такий звіт, складаються в письмовій формі у вигляді електронного документа та зберігаються в Реєстрі звітів та рецензій.

Плата за внесення інформації до Реєстру звітів та рецензій не справляється.

7. Доступ до Реєстру звітів та рецензій надається безоплатно суб'єктам оцінки, Фонду державного майна України, Національному банку України, Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, фінансовим установам, правоохоронним органам, а також саморегульвній організації оцінювачів, створеній відповідно до цього Закону.

8. Витяг з Реєстру звітів та рецензій надається в письмовій формі у вигляді електронного документа та (за бажанням заявника) у вигляді паперового документа відповідно до Закону України "Про адміністративні послуги".

Форма та зміст витягу з Реєстру звітів та рецензій визначаються Фондом державного майна України.

9. За отримання витягу з Реєстру звітів та рецензій справляється адміністративний збір у такому розмірі:

0,025 прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому отримується витяг - отримання витягу в письмовій формі у вигляді паперового документа;

0,0125 прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому отримується витяг - отримання витягу в письмовій формі у вигляді електронного документа.

10. Звіти про оцінку майна та рецензії, що зберігаються в Реєстрі звітів та рецензій, можуть бути надані Фондом державного майна України органам державної влади, органам місцевого самоврядування, заінтересованим особам виключно за рішенням суду, крім випадку, визначеного абзацом другим цієї частини.

Звіти про оцінку майна, що є об'єктом державної або комунальної власності, та рецензії, складені на такі звіти, оприлюднюються шляхом надання до них відкритого доступу у Реєстрі звітів та рецензій.

У разі якщо звіти про оцінку майна, що є об'єктом державної або комунальної власності, та рецензії, складені на такі звіти, містять персональні дані фізичних осіб (реєстраційний номер облікової картки платника податків, серію та/або номер паспорта громадянина України, місце проживання (перебування), дату народження фізичної особи), такі документи оприлюднюються виключно після знеособлення персональних даних.

11. Порядок ведення Реєстру звітів та рецензій визначається Фондом державного майна України.

РОЗДІЛ III. ОЦІНЮВАЧ

Стаття 14. Оцінювач

1. Оцінювачем може бути фізична особа, яка має вищу освіту щонайменше першого (бакалаврського) рівня, пройшла базову кваліфікаційну підготовку осіб, які мають намір набути кваліфікацію оцінювача (далі - базова кваліфікаційна підготовка оцінювачів), склала кваліфікаційний іспит, отримала кваліфікаційне свідоцтво оцінювача та інформація про яку внесена до Єдиного реєстру оцінювачів України.

2. Оцінювач провадить професійну оціночну діяльність як суб'єкт незалежної професійної діяльності, як фізична особа - підприємець чи у складі юридичної особи.

3. Оцінювачем не може бути особа:

- 1) визнана судом обмеженою у цивільній дієздатності або недієздатною;
- 2) яка має не зняту або не погашену в установленому законом порядку судимість;
- 3) яка притягалась до адміністративної відповідальності за правопорушення, пов'язане з корупцією, - протягом трьох років з дня накладення адміністративного стягнення;
- 4) до якої застосовано дисциплінарне стягнення у вигляді позбавлення права на здійснення професійної оціночної діяльності, з дня застосування якого минуло менше п'яти років;
- 5) до якої застосовано санкції відповідно до Закону України "Про санкції";

б) з громадянством (підданством) держави, що здійснила або здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у Законі України "Про оборону України", крім особи, яка перебуває на території України на законних підставах.

4. Оцінювачу забороняється використовувати свої повноваження з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття обіцянки чи пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб.

5. Оцінювач іноземної держави може набути право на зайняття професійною оціночною діяльністю на території України в порядку, визначеному цим Законом, та за умови його відповідності вимогам, встановленим цим Законом.

Стаття 15. Набуття права на зайняття професійною оціночною діяльністю

1. Набуття права на зайняття професійною оціночною діяльністю відбувається шляхом проходження базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів, складання кваліфікаційного іспиту, отримання кваліфікаційного свідоцтва оцінювача та внесення інформації про оцінювача до Єдиного реєстру оцінювачів України.

2. Базова кваліфікаційна підготовка оцінювачів передбачає проходження освітніх курсів із теоретичною підготовкою, практикою, у тому числі стажуванням, що включає складення звітів про оцінку майна за відповідними видами майна. Тривалість базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів становить не менше одного року з дати початку навчання за відповідним напрямом незалежної оцінки майна.

Базова кваліфікаційна підготовка оцінювачів здійснюється закладами вищої освіти III-IV рівня акредитації, створеними саморегулювальною організацією оцінювачів, закладами вищої освіти III-IV рівня акредитації, з якими саморегулювальна організація оцінювачів та/або Фонд державного майна України уклали договори про співробітництво з професійної підготовки оцінювачів.

Базова кваліфікаційна підготовка оцінювачів здійснюється відповідно до програм, розроблених експертною комісією та погоджених Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією оцінювачів.

Вимоги до закладів освіти з базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів та вимоги до базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів, а також до програм базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів встановлюються

Фондом державного майна України, який здійснює нагляд за якістю професійної підготовки оцінювачів у визначеному ним порядку.

3. Особа, яка має намір здійснювати професійну оціночну діяльність оцінювача, після проходження базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів подає до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів заяву про допуск до складання кваліфікаційного іспиту разом із документами, що підтверджують відповідність особи вимогам, встановленим цим Законом.

У разі нескладання кваліфікаційного іспиту протягом трьох років з дати завершення базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів зазначені особи проходять повторну базову кваліфікаційну підготовку оцінювачів для допуску до складання кваліфікаційного іспиту.

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів проводить перевірку достовірності документів та відомостей, поданих особою, за результатами якої приймає рішення про допуск чи відмову у допуску до складання кваліфікаційного іспиту.

4. Кваліфікаційний іспит складається з трьох блоків за відповідним напрямом незалежної оцінки майна:

- 1) автоматизоване анонімне тестування (теоретичний блок);
- 2) відкриті запитання щодо практичних аспектів застосування міжнародних стандартів оцінки, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна (практичний блок);
- 3) захист звітів про оцінку майна, складених у межах проходження практики.

Порядок складання кваліфікаційного іспиту визначається Фондом державного майна України.

Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит, може оскаржити результати іспиту до апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів та/або подати заяву про його повторне складання не раніше ніж через шість місяців після дати визначення результатів попереднього іспиту.

5. За результатами кваліфікаційного іспиту, складеного успішно особою, яка має намір здійснювати професійну оціночну діяльність оцінювача, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів протягом 5 робочих днів з дати складання особою кваліфікаційного іспиту приймає рішення про присвоєння кваліфікації оцінювача такій особі.

На підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про присвоєння кваліфікації оцінювача Фонд державного майна України протягом 10 робочих днів з дати прийняття відповідного рішення Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією оцінювачів приймає рішення про видання кваліфікаційного свідоцтва оцінювача за відповідним напрямом незалежної оцінки майна.

При цьому кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за напрямом незалежної оцінки майна, передбаченим пунктом 3 частини четвертої статті 4 цього Закону, видається за умови наявності в особи дійсного кваліфікаційного свідоцтва (свідоцтв) оцінювача за напрямами, передбаченими пунктами 1 та 2 частини четвертої статті 4 цього Закону.

Кваліфікаційне свідоцтво оцінювача видається без обмеження строку дії. Форма кваліфікаційного свідоцтва, строки і порядок його видання визначаються Фондом державного майна України.

Оцінювач набуває право на здійснення професійної оціночної діяльності з дня внесення інформації про нього до Єдиного реєстру оцінювачів України.

6. Оцінювач іноземної держави набуває право на зайняття професійною оціночною діяльністю за правилами, що застосовуються до громадян України, за винятками, передбаченими цією частиною.

Оцінювач іноземної держави, який має право на здійснення професійної оціночної діяльності в іноземній державі, за умови підтвердження свого правового статусу оцінювача у такій державі, може набути кваліфікацію оцінювача в Україні шляхом складання кваліфікаційного іспиту без проходження базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів.

Оцінювач іноземної держави, який має право на здійснення професійної оціночної діяльності в іноземній державі, у якій визнається кваліфікаційне свідоцтво оцінювача, видане відповідно до цього Закону, та оцінювачам, які мають таке кваліфікаційне свідоцтво, забезпечено можливість провадження професійної оціночної діяльності у такій державі на умовах, не гірших ніж ті, що застосовуються до оцінювачів іноземної держави, може набути кваліфікацію оцінювача в Україні без складання кваліфікаційного іспиту та без проходження базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів.

Порядок набуття права на зайняття професійною оціночною діяльністю оцінювачами іноземної держави визначається Фондом державного майна України.

Стаття 16. Єдиний реєстр оцінювачів України

1. Єдиний реєстр оцінювачів України створюється з метою забезпечення органів державної влади, органів місцевого самоврядування та учасників цивільного обороту достовірною інформацією про оцінювачів, які здійснюють професійну оціночну діяльність в Україні.

2. У Єдиному реєстрі оцінювачів України містяться відомості про:

- 1) прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) оцінювача;
- 2) унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі оцінювача (за наявності);
- 3) реєстраційний номер облікової картки платника податків оцінювача (за наявності);
- 4) серію (за наявності) та номер паспорта оцінювача;
- 5) дату та номер рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про присвоєння кваліфікації оцінювача;
- 6) адресу оцінювача за місцем роботи (ведення підприємницької діяльності) та офіційний канал зв'язку;
- 7) юридичну особу, у складі якої працює оцінювач;
- 8) дату та номер рішення Фонду державного майна України про підвищення кваліфікації оцінювачем;
- 9) дату та номер рішення Фонду державного майна України про зупинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача;
- 10) дату та номер наказу Фонду державного майна України про введення в дію рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про застосування дисциплінарного стягнення;
- 11) дату та номер рішення Фонду державного майна України про припинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача;
- 12) інші відомості, визначені Фондом державного майна України.

3. У разі зміни відомостей, що згідно з цим Законом підлягають внесенню до Єдиного реєстру оцінювачів України, оцінювач зобов'язаний не пізніше наступного робочого дня письмово (паперовим або електронним документом) повідомити про це Фонд державного майна України.

4. Держателем та адміністратором Єдиного реєстру оцінювачів України є Фонд державного майна України, який забезпечує створення, функціонування та ведення зазначеного реєстру, а також здійснює його адміністрування.

Ведення Єдиного реєстру оцінювачів України здійснюється в електронному вигляді відповідно до вимог Закону України "Про публічні електронні реєстри" та з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Фонд державного майна України вносить інформацію до Єдиного реєстру оцінювачів України не пізніше наступного робочого дня з дня отримання інформації, яка згідно з цим Законом підлягає внесенню до зазначеного реєстру.

5. Доступ до інформації Єдиного реєстру оцінювачів України є безоплатним, здійснюється цілодобово на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України із забезпеченням можливості пошуку, перегляду, копіювання та роздрукування інформації без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів. Інформація, що міститься в Єдиному реєстрі оцінювачів України (крім інформації з обмеженим доступом), є відкритою і загальнодоступною відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації".

Доступ користувачів Єдиного реєстру оцінювачів України, перелік яких встановлюється Фондом державного майна України, до Єдиного реєстру оцінювачів України здійснюється через особистий кабінет користувача в порядку, визначеному Фондом державного майна України.

6. Порядок ведення Єдиного реєстру оцінювачів України визначається Фондом державного майна України.

7. Інформаційна взаємодія, зокрема обмін документами та повідомленнями, Фонду державного майна України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів та саморегулювальної організації оцінювачів з оцінювачем здійснюється за допомогою офіційного каналу зв'язку та/або засобів Єдиного реєстру оцінювачів України.

Стаття 17. Підвищення кваліфікації оцінювачем

1. Оцінювач зобов'язаний постійно підвищувати свою кваліфікацію з метою опанування законодавства України, міжнародних стандартів оцінки, особливостей сучасних економічних відносин, а також набуття інших знань та навичок, необхідних для здійснення професійної оціночної діяльності.

2. Підвищення кваліфікації здійснюється за напрямами незалежної оцінки майна у вигляді:

1) відвідування оцінювачем в Україні та/або за кордоном освітніх заходів (навчальних курсів, семінарів/вебінарів, конференцій тощо) за умови, що такі освітні заходи мають професійне спрямування у сфері оцінки майна;

2) складання оцінювачем іспиту шляхом автоматизованого анонімного тестування кожні три роки з дня отримання кваліфікаційного свідоцтва оцінювача;

3) проходження оцінювачем перевірки здійснення оцінки майна шляхом рецензування його звітів про оцінку майна (у кількості не менше трьох), складених протягом останніх трьох років від дати набуття ним права на здійснення професійної оціночної діяльності або від дати останнього підтвердження підвищення кваліфікації таким оцінювачем.

3. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів забезпечує підтвердження підвищення кваліфікації оцінювачем шляхом:

1) перевірки виконання оцінювачем програми з підвищення кваліфікації, передбаченої пунктом 1 частини другої цієї статті, та зарахування або незарахування відвіданих ним освітніх заходів до таких, що мають професійне спрямування у сфері оцінки майна;

2) проведення іспиту, передбаченого пунктом 2 частини другої цієї статті, та зарахування або незарахування складання оцінювачем такого іспиту;

3) отримання від саморегульованої організації оцінювачів або у випадках, визначених цією статтею, Фонду державного майна України рецензій на звіти про оцінку майна (у кількості не менше трьох) та зарахування чи незарахування виконання оцінювачем заходів з підвищення кваліфікації, передбачених пунктом 3 частини другої цієї статті.

4. Оцінювач зобов'язаний підтверджувати підвищення кваліфікації оцінювача у межах напрямів незалежної оцінки майна, що зазначені у кваліфікаційному свідоцтві оцінювача, кожні три роки від дати набуття ним права на здійснення професійної оціночної діяльності.

У межах підтвердження підвищення кваліфікації оцінювач надає Кваліфікаційно-дисциплінарній комісії оцінювачів інформацію та документи на її підтвердження щодо виконання програми з підвищення кваліфікації, передбаченої пунктом 1 частини другої цієї статті.

Підвищення кваліфікації, передбачене пунктом 1 частини другої цієї статті, здійснюється відповідно до програм з підвищення кваліфікації,

розроблених експертною комісією та погоджених Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією оцінювачів.

Вимоги до програм з підвищення кваліфікації, передбачених пунктом 1 частини другої цієї статті, встановлюються Фондом державного майна України, який здійснює нагляд за якістю підвищення кваліфікації оцінювача у визначеному ним порядку.

Обсяг освітніх заходів (кількість заходів та/або кількість годин) для цілей виконання оцінювачем вимог пункту 1 частини другої цієї статті встановлюється Фондом державного майна України.

5. Саморегулівна організація оцінювачів в особі експертної комісії забезпечує рецензування звітів про оцінку майна для підтвердження підвищення кваліфікації оцінювачем.

Саморегулівна організація оцінювачів надає Кваліфікаційно-дисциплінарній комісії оцінювачів рецензії, складені на звіти оцінювачів, які проходять підтвердження підвищення кваліфікації, відповідно до плану-графіка, погодженого з Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією оцінювачів.

У разі ненадання саморегулівною організацією оцінювачів рецензії на звіт оцінювача, який проходить підтвердження підвищення кваліфікації, відповідно до плану-графіка, рецензування такого звіту за запитом Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів забезпечує Фонд державного майна України.

Порядок підвищення кваліфікації оцінювачем визначається Фондом державного майна України.

6. Оцінювач вважається таким, що підтвердив підвищення кваліфікації, у разі:

1) виконання програми з підвищення кваліфікації, передбаченої пунктом 1 частини другої цієї статті, у встановленому обсязі, та проходження перевірки здійснення оцінки майна, передбаченої пунктом 3 частини другої цієї статті; або

2) успішного складання іспиту, передбаченого пунктом 2 частини другої цієї статті.

Для цілей пункту 1 цієї частини оцінювач звільняється Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією оцінювачів від складання іспиту, передбаченого пунктом 2 частини другої цієї статті.

Для цілей пункту 2 цієї частини оцінювач вважається таким, що успішно склав іспит у разі набрання ним кількості балів, встановленої Фондом державного майна України, або більше.

Для цілей пункту 1 цієї частини оцінювач вважається таким, що пройшов перевірку здійснення оцінки майна, якщо всі висновки рецензування його звітів про оцінку майна у межах підтвердження підвищення кваліфікації є позитивними.

В інших випадках, у тому числі у випадку нез'явлення на іспит, передбачений пунктом 2 частини другої цієї статті, оцінювач вважається таким, що не підтвердив підвищення кваліфікації.

7. За результатами підтвердження підвищення кваліфікації оцінювача Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів приймає рішення про зарахування або незарахування підвищення кваліфікації оцінювача.

На підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про зарахування підвищення кваліфікації оцінювача Фонд державного майна України протягом 5 робочих днів з дати прийняття відповідного рішення Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією оцінювачів приймає рішення про підвищення кваліфікації оцінювача та вносить до Єдиного реєстру оцінювачів України відповідний запис.

На підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про незарахування підвищення кваліфікації оцінювача Фонд державного майна України протягом 5 робочих днів з дати прийняття відповідного рішення Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією оцінювачів приймає рішення про непідвищення кваліфікації оцінювача, зупинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача та вносить до Єдиного реєстру оцінювачів України відповідний запис.

Рішення Фонду державного майна України про підвищення або непідвищення кваліфікації оцінювача може бути оскаржено до суду.

8. Оцінювач, щодо якого прийнято рішення про непідвищення кваліфікації оцінювача, має право у порядку, встановленому цією статтею, пройти підтвердження підвищення кваліфікації повторно після закінчення трьох місяців з дати прийняття відповідного рішення.

У разі якщо за результатами повторного проходження підтвердження підвищення кваліфікації оцінювача особа не виконала визначених цієї статтею вимог для підвищення кваліфікації оцінювача, Фонд державного майна України

приймає рішення про припинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача та вносить до Єдиного реєстру оцінювачів України відповідний запис.

Стаття 18. Нагляд та контроль за професійною оціночною діяльністю

1. Нагляд за професійною оціночною діяльністю здійснює Фонд державного майна України.

2. Контроль за професійною оціночною діяльністю здійснює саморегульована організація оцінювачів.

3. Фонд державного майна України здійснює нагляд за професійною оціночною діяльністю шляхом проведення планових і позапланових перевірок у встановленому ним порядку.

4. Планові перевірки проводяться за певний період не більше одного разу на рік за місцезнаходженням Фонду державного майна України (невиїзна перевірка) або за місцем роботи (ведення підприємницької діяльності) оцінювача з обов'язковим повідомленням оцінювача про час і місце проведення перевірки (виїзна перевірка).

Планові перевірки здійснюються відповідно до річного плану-графіка, що затверджується Фондом державного майна України не пізніше 1 грудня року, що передує плановому, та оприлюднюється на його офіційному веб-сайті у день його затвердження. Внесення змін до річного плану-графіка не допускається, крім випадків усунення технічних помилок.

Плановим періодом вважається рік, який обчислюється з 1 січня по 31 грудня планового року.

План-графік повинен містити дати початку кожної планової перевірки та строки її проведення.

До плану-графіка включаються суб'єкти оцінки, залежно від ступеня ризиковості здійснення ними професійної оціночної діяльності (вірогідності порушення цього Закону, міжнародних стандартів оцінки, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна). Критерії та ступені ризиковості професійної оціночної діяльності, а також періодичність включення суб'єктів оцінки до плану-графіка, залежно від ступеня ризиковості, встановлюються Фондом державного майна України.

Фонд державного майна України повідомляє суб'єкта оцінки про проведення планової перевірки не пізніш як за 10 днів до дня проведення зазначеної перевірки.

Строк проведення планової перевірки не може перевищувати 10 робочих днів. Продовження строку проведення планової перевірки не допускається.

5. Позапланові виїзні та невиїзні перевірки проводяться за зверненнями органів державної влади, органів місцевого самоврядування, саморегульованої організації оцінювачів, фізичних чи юридичних осіб, що містять відомості про порушення оцінювачем цього Закону, міжнародних стандартів оцінки, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна, якщо з таких звернень випливає необхідність здійснення додаткового нагляду зі сторони Фонду державного майна України.

Під час проведення позапланової перевірки з'ясовуються лише ті питання, необхідність перевірки яких стала підставою для її проведення. Такі підстави та питання зазначаються у рішенні Фонду державного майна України про проведення позапланової перевірки, яке надається суб'єкту оцінки перед початком проведення перевірки.

Строк проведення позапланової перевірки не може перевищувати 10 робочих днів. Продовження строку проведення позапланової перевірки не допускається.

6. Оцінювач зобов'язаний надати особам, уповноваженим на проведення перевірки, інформацію, документи, що належать до предмета перевірки, для огляду та їх копії для долучення до матеріалів перевірки.

7. Повторна перевірка з питань, що вже були предметом перевірки, не допускається. Попередні періоди, що перевірялися раніше, не можуть бути предметом наступних перевірок, крім перевірки за зверненням органу державної влади, органу місцевого самоврядування, саморегульованої організації оцінювачів, фізичної чи юридичної особи.

8. Для здійснення заходів, передбачених цією статтею, Фонд державного майна України може забезпечувати рецензування звітів про оцінку майна в порядку, встановленому цим Законом. Надання звіту про оцінку майна для забезпечення рецензування такого звіту у межах здійснення Фондом державного майна України повноважень, передбачених цією частиною, не вважається поширенням інформації з обмеженим доступом.

9. У перевірках беруть участь представники Фонду державного майна України з можливістю залучення представників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, саморегульованої організації оцінювачів у порядку, встановленому Фондом державного майна України.

10. У разі виявлення під час перевірки професійної оціночної діяльності ознак порушень цього Закону, міжнародних стандартів оцінки, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна Фонд державного майна України може внести до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів подання про притягнення оцінювача до дисциплінарної відповідальності.

11. Саморегулівна організація оцінювачів має право за зверненням фізичних чи юридичних осіб або за власною ініціативою здійснити перевірку професійної оціночної діяльності оцінювача на предмет дотримання ним:

1) статуту саморегулівної організації оцінювачів;

2) Кодексу професійної етики оцінювача;

3) рішень саморегулівної організації оцінювачів, пов'язаних із діяльністю оцінювачів.

12. Перевірка саморегулівною організацією оцінювачів професійної оціночної діяльності оцінювача здійснюється в порядку, встановленому саморегулівною організацією оцінювачів.

Стаття 19. Відповідальність оцінювача

1. Оцінювачі несуть за свої рішення, дії та бездіяльність цивільно-правову, адміністративну, дисциплінарну та кримінальну відповідальність у порядку та обсягах, встановлених законом.

2. Оцінювачі несуть дисциплінарну відповідальність у порядку, встановленому цим Законом.

3. Рішення про застосування дисциплінарного стягнення приймається Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією оцінювачів протягом 60 днів з дня виявлення дисциплінарного проступку, але не пізніше 5 років з дня його вчинення.

4. Фонд державного майна України за поданням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, що вноситься до Фонду державного майна України після спливу тридцятиденного строку, передбаченого абзацом п'ятим частини сьомої статті 20 цього Закону, а у разі подання до апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів скарги на відповідне рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, якщо його не скасовано, після прийняття рішення апеляційним комітетом Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів за наслідками розгляду скарги, своїм наказом вводить в дію рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про

застосування дисциплінарного стягнення та вносить до Єдиного реєстру оцінювачів України відповідний запис.

Наказ Фонду державного майна України про введення в дію рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів приймається протягом 5 робочих днів з дня внесення відповідного подання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

Стаття 20. Дисциплінарна відповідальність оцінювача

1. Підставою для притягнення оцінювача до дисциплінарної відповідальності є вчинення ним дисциплінарного проступку.

2. Дисциплінарним проступком оцінювача є:

- 1) невиконання або неналежне виконання своїх обов'язків;
- 2) порушення правил професійної етики оцінювача;
- 3) невиконання статуту та/або рішень саморегулювальної організації оцінювачів.

3. Дисциплінарні стягнення, що застосовуються до оцінювача:

- 1) попередження;
- 2) позачергове підтвердження кваліфікації оцінювача шляхом складання іспиту;
- 3) зупинення права на здійснення професійної оціночної діяльності (з підтвердженням кваліфікації оцінювача шляхом складання іспиту або без нього);
- 4) штраф від 1 тисячі до 3 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 5) позбавлення права на здійснення професійної оціночної діяльності.

4. Під час визначення виду дисциплінарного стягнення враховуються обставини вчинення порушення та його наслідки, ступінь вини (умисел чи необережність) оцінювача, а також те, чи вважається особа такою, що притягалась до дисциплінарної відповідальності.

За один дисциплінарний проступок може бути накладено лише одне дисциплінарне стягнення, крім штрафу, який може накладатись як основне, так і додаткове дисциплінарне стягнення.

Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про застосування дисциплінарного стягнення у вигляді штрафу є виконавчим

документом та набирає законної сили з дня введення його в дію наказом Фонду державного майна України. Штраф сплачується до Державного бюджету України.

Позбавлення права на здійснення професійної оціночної діяльності є винятковим дисциплінарним стягненням, що накладається виключно у разі, якщо більш м'яке дисциплінарне стягнення не зможе забезпечити виправлення порушника або якщо недостатній рівень професійної підготовки порушника унеможливорює здійснення ним професійної оціночної діяльності.

5. Особа, до якої застосовано дисциплінарне стягнення, вважається такою, що не була піддана дисциплінарному стягненню, якщо вона не вчинила нового дисциплінарного проступку протягом п'яти років з дня закінчення виконання стягнення.

6. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів у межах дисциплінарного провадження розглядає питання про притягнення оцінювача до дисциплінарної відповідальності за поданням Фонду державного майна України або саморегулювальної організації оцінювачів.

Дисциплінарне провадження здійснюється на засадах:

- 1) верховенства права;
- 2) рівності учасників провадження;
- 3) гласності і відкритості провадження;
- 4) повного, всебічного та об'єктивного з'ясування всіх обставин справи;
- 5) забезпечення права на перегляд рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

7. За результатами розгляду дисциплінарної справи Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів приймає одне з таких рішень:

- 1) задовольнити подання та застосувати до оцінювача дисциплінарне стягнення;
- 2) відхилити подання та направити матеріали для повторної перевірки діяльності оцінювача;
- 3) відхилити подання та відмовити в застосуванні до оцінювача дисциплінарного стягнення.

Рішення, передбачене пунктом 1 цієї частини, може бути оскаржено до апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів протягом 30 днів з дати його оприлюднення.

8. Витрати, понесені у зв'язку з дисциплінарним провадженням, підлягають відшкодуванню оцінювачем, до якого застосовано дисциплінарне стягнення за результатами дисциплінарного провадження.

9. Порядок здійснення дисциплінарного провадження визначається Фондом державного майна України.

Стаття 21. Зупинення професійної оціночної діяльності

1. Професійна оціночна діяльність зупиняється у таких випадках:

1) за власним бажанням оцінювача на підставі його заяви про зупинення діяльності - на строк, зазначений у такій заяві;

2) застосування до оцінювача дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення права на здійснення професійної оціночної діяльності - на строк, визначений у рішенні Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про застосування до оцінювача дисциплінарного стягнення;

3) несплата оцінювачем членських внесків саморегулювальної організації оцінювачів - до сплати таких внесків;

4) непідвищення кваліфікації оцінювача - до підтвердження підвищення кваліфікації оцінювача.

2. Про необхідність зупинення діяльності з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої цієї статті, оцінювач зобов'язаний повідомити Фонд державного майна України не пізніше як за 10 робочих днів.

Саморегулювальна організація оцінювачів повідомляє Фонд державного майна України про наявність підстави для зупинення професійної оціночної діяльності оцінювача на підставі пункту 3 частини першої цієї статті.

3. Зупинення професійної оціночної діяльності здійснюється у встановленому Фондом державного майна України порядку шляхом зупинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача.

4. За наявності підстав, визначених частиною першою цієї статті, Фонд державного майна України приймає рішення про зупинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача та вносить до Єдиного реєстру оцінювачів України відповідний запис.

5. Фонд державного майна України зобов'язаний не пізніше 3 робочих днів з дати прийняття рішення про зупинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача повідомити оцінювача про зупинення його професійної оціночної діяльності.

6. Професійна оціночна діяльність зупиняється з дня внесення до Єдиного реєстру оцінювачів України запису про зупинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача.

Суб'єкт оцінки, професійна оціночна діяльність якого зупинена, за згодою замовника передає виконання звітів про оцінку майна та/або рецензій, що перебували у його виконанні на дату зупинення дії його кваліфікаційного свідоцтва оцінювача, іншому суб'єкту оцінки, який має право на здійснення незалежної оцінки майна за відповідним напрямом та/або рецензування звіту про оцінку майна відповідно до цього Закону. При цьому сторона суб'єкта оцінки у договорі про надання послуг з оцінки майна та/або договорі про надання послуг з рецензування звіту про оцінку майна вважається заміненою на умовах, що застосовувались до попереднього суб'єкта оцінки, з моменту укладення договору про внесення змін до відповідного договору.

7. Рішення Фонду державного майна України про зупинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача може бути оскаржено до суду.

Стаття 22. Поновлення професійної оціночної діяльності

1. Професійна оціночна діяльність, зупинена на підставі статті 21 цього Закону, поновлюється:

1) за заявою оцінювача про поновлення діяльності - для пункту 1 частини першої статті 21 цього Закону;

2) автоматично зі спливом строку зупинення права на здійснення професійної оціночної діяльності - для пункту 2 частини першої статті 21 цього Закону;

3) за поданням саморегульованої організації оцінювачів у разі погашення оцінювачем заборгованості - для пункту 3 частини першої статті 21 цього Закону;

4) за результатами підтвердження підвищення кваліфікації оцінювача - для пункту 4 частини першої статті 21 цього Закону.

2. У випадках, передбачених пунктами 1 та 3 частини першої цієї статті, професійна оціночна діяльність оцінювача поновлюється на підставі рішення

Фонду державного майна України з дня внесення відповідного запису до Єдиного реєстру оцінювачів України.

3. Фонд державного майна України у випадках, передбачених пунктами 1 та 3 частини першої статті 22 цього Закону, зобов'язаний видати наказ про поновлення професійної оціночної діяльності оцінювача протягом 5 робочих днів з дня встановлення обставин для її поновлення або припинення дії обставин, що були підставою для видання наказу про її зупинення.

Стаття 23. Припинення професійної оціночної діяльності

1. Підставою для припинення професійної оціночної діяльності є:

- 1) заява оцінювача про припинення професійної оціночної діяльності;
- 2) невідповідність оцінювача вимогам, передбаченим статтею 14 цього Закону;
- 3) застосування дисциплінарного стягнення у вигляді позбавлення права на здійснення професійної оціночної діяльності;
- 4) повторного непідвищення кваліфікації оцінювача;
- 5) подання недостовірної інформації, необхідної для отримання кваліфікаційного свідоцтва оцінювача;
- 6) смерть оцінювача, визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим.

2. Припинення професійної оціночної діяльності здійснюється у встановленому Фондом державного майна України порядку шляхом припинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача.

3. За наявності підстав, визначених частиною першою цієї статті, Фонд державного майна України приймає рішення про припинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача та вносить до Єдиного реєстру оцінювачів України відповідний запис.

4. Фонд державного майна України зобов'язаний не пізніше 3 робочих днів з дати прийняття рішення повідомити оцінювача про припинення його діяльності.

5. Професійна оціночна діяльність припиняється з дня внесення до Єдиного реєстру оцінювачів України запису про припинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача.

Суб'єкт оцінки, професійна оціночна діяльність якого припинена, за згодою замовника передає виконання звітів про оцінку майна та/або рецензій, що перебували у його виконанні на дату припинення дії його кваліфікаційного свідоцтва оцінювача, іншому суб'єкту оцінки, який має право на здійснення незалежної оцінки майна за відповідним напрямом та/або рецензування звіту про оцінку майна відповідно до цього Закону. При цьому сторона суб'єкта оцінки у договорі про надання послуг з оцінки майна та/або договорі про надання послуг з рецензування звіту про оцінку майна вважається заміненою на умовах, що застосовувались до попереднього суб'єкта оцінки, з моменту укладення договору про внесення змін до відповідного договору.

6. Рішення Фонду державного майна України про припинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача може бути оскаржено до суду.

Стаття 24. Права та обов'язки оцінювача

1. Оцінювач має право:

1) доступу до об'єкта оцінки, інформації та документів, що необхідні або мають суттєве значення для здійснення професійної оціночної діяльності;

2) отримувати пояснення та додаткову інформацію, необхідні для здійснення оцінки майна, складення звіту про оцінку майна та рецензування, від замовника оцінки майна / замовника рецензування звіту про оцінку майна та інших осіб щодо інформації з обмеженим доступом, за наявності в оцінювача відповідного дозволу та/або договору про нерозголошення інформації з обмеженим доступом;

3) відмовитися від здійснення оцінки майна у разі виникнення обставин, що суперечать Кодексу професійної етики оцінювача;

4) страхувати свою цивільно-правову відповідальність, пов'язану з професійною оціночною діяльністю;

5) доступу до інформації, що міститься в Єдиному реєстрі оцінювачів України, Реєстрі звітів та рецензій;

6) бути присутнім на засіданні Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів під час розгляду питання щодо його професійної оціночної діяльності;

7) надавати Кваліфікаційно-дисциплінарній комісії оцінювачів, апеляційному комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів усні

та письмові пояснення з питань щодо його професійної оціночної діяльності, рецензії;

8) звертатися до апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів з метою розгляду спорів, що виникають у зв'язку з рецензуванням звітів про оцінку майна, та з метою досудового врегулювання спорів у сфері оцінки майна;

9) оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність суб'єктів владних повноважень;

10) інші права, визначені законом.

2. Оцінювач зобов'язаний:

1) дотримуватися під час здійснення професійної оціночної діяльності вимог цього Закону, міжнародних стандартів оцінки, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна;

2) невідкладно повідомляти замовника про неможливість здійснення оцінки майна чи рецензування звіту про оцінку майна у зв'язку з виникненням в оцінювача обставин конфлікту інтересів чи інших обставин, що це унеможлиблюють;

3) відмовитися від здійснення оцінки майна або рецензування звіту про оцінку майна у разі виникнення обставин, що перешкоджають об'єктивній оцінці майна (рецензуванню), у тому числі будь-яких форм примусу;

4) відмовитися від здійснення оцінки майна у разі виникнення обставин, що суперечать Кодексу професійної етики оцінювача;

5) зберігати договори про надання послуг з оцінки майна або рецензування звіту про оцінку майна, звіти про оцінку майна, рецензії в порядку, визначеному законодавством України;

6) на запити Фонду державного майна України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, саморегульованої організації оцінювачів надавати відповідні звіти про оцінку майна, рецензії у строк, визначений у законодавстві України або запиті. При цьому надання таких документів на запити, подані відповідно до цього Закону, не вважається поширенням інформації з обмеженим доступом;

7) здійснювати державну реєстрацію звітів про оцінку майна та рецензій;

8) безперервно підвищувати свою кваліфікацію оцінювача;

9) підтверджувати підвищення кваліфікації оцінювача в порядку, визначеному цим Законом;

10) здійснювати обстеження (огляд) об'єкта оцінки, а у разі неможливості здійснити таке обстеження (огляд), зазначити у звіті про оцінку майна відповідні пояснення та обґрунтування застережень і припущень щодо застосування результатів оцінки;

11) дотримуватися вимог Кодексу професійної етики оцінювача;

12) вчасно інформувати Фонд державного майна України про зміну інформації, що вноситься до Єдиного реєстру оцінювачів України;

13) вносити достовірну інформацію до Реєстру звітів та рецензій та надавати Фонду державного майна України достовірну інформацію для внесення до Єдиного реєстру оцінювачів України;

14) дотримуватись правил, встановлених саморегулювальною організацією оцінювачів;

15) забезпечувати дотримання режиму інформації з обмеженим доступом, отриманої під час здійснення професійної оціночної діяльності;

16) забезпечувати збереження документів та інших носіїв інформації, отриманих під час здійснення професійної оціночної діяльності;

17) виконувати інші обов'язки, передбачені законом.

РОЗДІЛ IV. ДЕРЖАВНЕ ТА ГРОМАДСЬКЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ОЦІНОЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 25. Регулювання професійної оціночної діяльності

1. Регулювання професійної оціночної діяльності здійснюється з метою створення умов для формування висококваліфікованого та добросовісного середовища оцінювачів, стимулювання економічної конкуренції серед суб'єктів оцінки, а також надання послуг з оцінки майна національним та іноземним замовникам у відповідності до міжнародних стандартів оцінки.

2. Регулювання професійної оціночної діяльності засноване на принципах:

1) верховенства права;

2) пропорційного втручання у діяльність оцінювачів та саморегулювальної організації оцінювачів;

- 3) незалежності оцінювачів;
- 4) свободи підприємницької діяльності;
- 5) свободи договору;
- 6) ефективності (досягнення найвищого результату з найменшими витратами державних ресурсів);
- 7) автономності спільноти оцінювачів (спрямованість державного та громадського регулювання на забезпечення самодостатності середовища оцінювачів);
- 8) гнучкості та адаптивності до сучасних економічних умов;
- 9) всеохопного міжнародного співробітництва;
- 10) відкритості, прозорості та підзвітності.

3. Регулювання професійної оціночної діяльності здійснюється на державному рівні в особі Фонду державного майна України, на громадському рівні в особі саморегулювальної організації оцінювачів, а також на рівні спільного регулювання в особі Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

Стаття 26. Державне регулювання професійної оціночної діяльності

1. Фонд державного майна України:

- 1) забезпечує нормативно-правове регулювання сфери оцінки майна;
- 2) контролює дотримання єдності нормативно-правового та організаційного забезпечення професійної оціночної діяльності;
- 3) роз'яснює зміст міжнародних стандартів оцінки, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна, у тому числі їх застосування в окремих випадках;
- 4) формує та веде Єдиний реєстр оцінювачів України, Реєстр звітів та рецензій, встановлює порядок подання інформації, необхідної для ведення зазначених реєстрів;
- 5) здійснює нагляд за діяльністю суб'єктів оцінки на підставі та у спосіб, визначені цим Законом;
- 6) контролює дотримання законодавства у сфері оцінки майна іншими суб'єктами;

7) створює та організаційно забезпечує діяльність Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів;

8) на підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про присвоєння кваліфікації оцінювача приймає рішення про видання кваліфікаційного свідоцтва оцінювача та видає відповідне свідоцтво;

9) вводить в дію рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про застосування дисциплінарного стягнення;

10) приймає рішення про зупинення або припинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача;

11) здійснює нагляд за якістю професійної підготовки оцінювача та підвищення його кваліфікації;

12) оприлюднює офіційний переклад міжнародних стандартів оцінки;

13) здійснює міжнародне співробітництво з іноземними державними та недержавними органами у сфері оцінки майна;

14) здійснює стандартизовану оцінку майна, щодо якого виконує функції з управління та розпорядження;

15) забезпечує рецензування звітів про оцінку майна у випадках, передбачених цим Законом;

16) здійснює інші повноваження, передбачені законом.

2. Фонд державного майна України готує та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті щорічний звіт про стан справ у сфері оцінки майна із викладом:

1) кількості оцінювачів, які здійснюють професійну оціночну діяльність;

2) кількості оцінювачів, професійна оціночна діяльність яких зупинена (у розрізі підстав такого зупинення);

3) кількості оцінювачів, професійна оціночна діяльність яких припинена (у розрізі підстав такого припинення);

4) узагальнення практики розгляду Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією оцінювачів дисциплінарних справ із наведенням кількісних даних щодо таких справ;

5) кількості зареєстрованих звітів про оцінку майна та рецензій;

6) огляду ціноутворення на майно на підставі зареєстрованих звітів про оцінку майна;

7) кількісних даних щодо зареєстрованих звітів про оцінку майна, складених для цілей оподаткування;

8) проблем сфери оцінки майна станом на початок звітнього року та зазначених проблем станом завершення звітнього року;

9) вжитих Фондом державного майна України заходів для усунення проблем у сфері оцінки майна;

10) заходів Фонду державного майна України з міжнародного співробітництва у сфері оцінки майна;

11) планування діяльності Фонду державного майна України у сфері оцінки майна на наступний звітний рік.

Стаття 27. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів

1. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів утворюється при Фонді державного майна України для перевірки спеціальних знань осіб, які мають намір здійснювати професійну оціночну діяльність оцінювача, забезпечення підтвердження підвищення кваліфікації оцінювачами, а також розгляду питань щодо притягнення оцінювачів до дисциплінарної відповідальності за вчинення дисциплінарного проступку.

2. До складу Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів входять одинадцять фізичних осіб, з яких троє призначаються Фондом державного майна України, по одному призначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну правову політику, Національним банком України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, а також п'ятеро призначаються саморегулювальною організацією оцінювачів.

Членом Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, призначеним саморегулювальною організацією оцінювачів, може бути особа, яка має дійсне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача, досвід професійної оціночної діяльності десять і більше років, високі моральні якості та вважається оцінювачем із визнаним рівнем компетентності.

Склад Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів та зміни до нього затверджуються Фондом державного майна України.

3. Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію оцінювачів очолює Голова Фонду державного майна України або уповноважена ним особа Фонду державного майна України.

Заступник голови Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів обирається членами Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів з їх числа більшістю голосів відповідно до частини шостої цієї статті.

З метою організаційного забезпечення діяльності Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів нею призначається секретар з числа працівників Фонду державного майна України.

Секретар Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів забезпечує направлення на перевірку Фонду державного майна України чи саморегульованій організації оцінювачів звернень фізичних і юридичних осіб щодо діяльності оцінювачів, що надійшли до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, підготовку проведення засідань Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів та матеріалів, що підлягають розгляду на таких засіданнях, а також ведення протоколів засідань Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

4. Строк повноважень членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів становить три роки.

5. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів:

1) розробляє та затверджує перелік питань кваліфікаційного іспиту (іспиту на підтвердження підвищення кваліфікації оцінювача);

2) погоджує програми базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів та програми підвищення кваліфікації оцінювача, розроблені саморегульованою організацією оцінювачів;

3) розглядає документи, подані особами, які мають намір здійснювати професійну оціночну діяльність оцінювача, на відповідність вимогам, встановленим законодавством України;

4) формує графік складання кваліфікаційних іспитів (іспитів на підтвердження підвищення кваліфікації оцінювача);

5) проводить кваліфікаційні іспити (іспити на підтвердження підвищення кваліфікації оцінювача) та затверджує їх результати;

6) приймає рішення про присвоєння кваліфікації оцінювача;

7) розглядає подання Фонду державного майна України, саморегульованої організації оцінювачів про притягнення оцінювача до дисциплінарної відповідальності;

8) у разі надходження звернень фізичних і юридичних осіб щодо діяльності оцінювачів направляє відповідні звернення на перевірку до Фонду державного майна України чи саморегульованої організації оцінювачів;

9) приймає рішення про застосування до оцінювача дисциплінарного стягнення на підставі подання Фонду державного майна України чи саморегульованої організації оцінювачів про притягнення оцінювача до дисциплінарної відповідальності;

10) формує апеляційний комітет для розгляду окремих справ та здійснення досудового врегулювання спорів у сфері оцінки майна.

6. Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів приймаються на її засіданні шляхом голосування більшістю голосів членів комісії, які беруть участь у засіданні. У разі рівного розподілу голосів членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів голос головуючого на засіданні є вирішальним.

Засідання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів вважається повноважним, якщо в ньому беруть участь не менше семи членів комісії.

7. Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів оформлюється протоколом, який підписують голова та секретар.

Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про застосування дисциплінарного стягнення вводиться в дію наказом Фонду державного майна України.

Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів оприлюднюються на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України.

8. Засідання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів є відкритими та публічними, транслюються у режимі реального часу на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України, крім випадків, визначених цим Законом.

Інформація про час, місце та порядок денний засідання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів оприлюднюється на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України не пізніше ніж за 2 робочі дні до його проведення.

Засідання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів проводиться у закритому режимі у випадках, коли відкрите засідання може мати наслідком розголошення інформації з обмеженим доступом, необхідності захисту особистого та сімейного життя людини, а також в інших випадках, визначених законом.

Про проведення закритого засідання Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів приймає рішення.

9. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів формує апеляційний комітет для розгляду окремих справ та здійснення досудового врегулювання спорів у сфері оцінки майна.

Апеляційний комітет Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів:

- 1) розглядає справи щодо рецензій, що містять протилежні висновки відносно одного звіту про оцінку майна;
- 2) здійснює досудове врегулювання спорів у сфері оцінки майна;
- 3) розглядає скарги на рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів протягом 15 робочих днів з дати надходження відповідної заяви щодо рецензій або досудового врегулювання спору, скарги на рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів формує склад апеляційного комітету для розгляду такої справи (скарги).

Склад апеляційного комітету призначається рішенням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів з числа оцінювачів із визнаним рівнем компетентності та інших фахівців, якщо для з'ясування обставин, що мають значення для розгляду справи (скарги), необхідні спеціальні знання, за умови відсутності у таких осіб обставин, що викликають сумнів в їх неупереженості або об'єктивності, у кількості не менше трьох членів.

Справи, передбачені пунктами 1 та 2 цієї частини, розглядаються апеляційним комітетом Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів за зверненням Фонду державного майна України, оцінювачів та інших заінтересованих осіб, а також за рішенням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

Рішення апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, прийняте у справі, передбаченій пунктом 1 цієї частини, яким

визначено рецензію, що підлягає застосуванню, є остаточним і оскарженню не підлягає.

Справи, передбачені пунктом 3 цієї частини, розглядаються апеляційним комітетом Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів за зверненням особи, на права та обов'язки якої впливає оспорюване рішення. Скарга на рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів подається протягом 30 днів з дати його оприлюднення. Цей строк не може бути поновлено.

За результатами розгляду справ, передбачених цією частиною, апеляційний комітет Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів приймає рішення, що оформлюється протоколом, який підписують усі члени комітету, які брали участь у його засіданні.

Рішення апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про задоволення скарги на рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів повністю чи частково скасовує чи змінює у відповідній частині оспорюване рішення.

Рішення апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів оприлюднюються на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України.

До засідань апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів застосовуються вимоги, передбачені частиною восьмою цієї статті.

Порядок формування апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів та розгляду справ (скарг) визначається у Положенні про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію оцінювачів.

10. Матеріально-технічне та інформаційне забезпечення, організацію документообігу та зберігання документів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів здійснює Фонд державного майна України.

11. Положення про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію оцінювачів затверджується Фондом державного майна України.

РОЗДІЛ V. САМОВРЯДУВАННЯ ОЦІНЮВАЧІВ

Стаття 28. Засади самоврядування оцінювачів

1. Самоврядування оцінювачів ґрунтується на принципах виборності, гласності, підзвітності та обов'язковості для виконання оцінювачами рішень органів самоврядування оцінювачів.

2. Брати участь у роботі органів самоврядування оцінювачів та бути обраними до їх складу можуть лише оцінювачі, відомості про яких внесено до Єдиного реєстру оцінювачів України та професійна оціночна діяльність яких не зупинена чи не припинена у встановленому цим Законом порядку.

Стаття 29. Саморегулівна організація оцінювачів

1. Саморегулівна організація оцінювачів є некомерційною професійною організацією, що об'єднує всіх оцінювачів та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань самоврядування оцінювачів.

Саморегулівна організація оцінювачів є юридичною особою та діє через організаційні форми самоврядування оцінювачів, передбачені цим Законом.

2. Саморегулівна організація оцінювачів утворюється з'їздом оцінювачів України та не може бути реорганізована. Саморегулівна організація оцінювачів може бути ліквідована лише на підставі закону.

Статут саморегулівної організації оцінювачів затверджується з'їздом оцінювачів України та є її установчим документом.

3. З моменту державної реєстрації саморегулівної організації оцінювачів її членами стають усі оцінювачі, інформація про яких внесена до Єдиного реєстру оцінювачів України та діяльність яких не зупинена чи не припинена у встановленому цим Законом порядку.

Оцінювач стає членом саморегулівної організації оцінювачів з дня внесення інформації про нього до Єдиного реєстру оцінювачів України.

4. Оцінювач зобов'язаний сплачувати членські внески саморегулівної організації оцінювачів.

Установлення органами самоврядування оцінювачів інших обов'язкових внесків, не передбачених цим Законом, забороняється.

Бюджет саморегулівної організації оцінювачів формується за рахунок сплати оцінювачами членських внесків, а також надходжень від іншої діяльності відповідно до статутних документів саморегулівної організації оцінювачів.

5. Саморегулівна організація оцінювачів:

1) представляє оцінювачів у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їхніми посадовими і службовими особами, юридичними та/або фізичними особами, а також організаціями, що затверджують міжнародні стандарти оцінки, зокрема Радою з міжнародних стандартів оцінки та Європейською групою асоціацій оцінювачів;

- 2) захищає професійні права оцінювачів;
- 3) забезпечує високий професійний рівень та розвиток оцінювачів;
- 4) забезпечує престижність професії оцінювача;
- 5) організовує перевірку оприлюднених фактів, що принижують честь і гідність, ділову репутацію оцінювача, та вживає заходів щодо їх спростування;
- 6) надає консультації, а також готує методичні рекомендації з питань професійної етики оцінювачів та застосування найкращих практик;
- 7) здійснює інформування суспільства про практику та проблемні питання у сфері оцінки майна;
- 8) бере участь у складі Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів через своїх представників;
- 9) забезпечує рецензування звітів про оцінку майна у випадках, передбачених цим Законом;
- 10) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

6. Органами саморегулівної організації оцінювачів є:

- 1) з'їзд оцінювачів регіону (Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя);
- 2) рада оцінювачів регіону (Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя);
- 3) голова ради оцінювачів регіону (Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя);
- 4) з'їзд оцінювачів України;
- 5) Рада оцінювачів України;
- 6) Голова Ради оцінювачів України;
- 7) експертна комісія;
- 8) ревізійна комісія.

7. Саморегулівна організація оцінювачів може утворювати інші органи, необхідні для виконання повноважень, визначених цим Законом. Повноваження, склад та порядок формування інших органів та положення про такі органи визначаються статутом саморегулівної організації оцінювачів.

Стаття 30. З'їзд оцінювачів регіону

1. З'їзд оцінювачів регіону скликається радою оцінювачів регіону за потреби, але не рідше одного разу на рік. З'їзд оцінювачів регіону може бути скликано також за пропозицією Ради оцінювачів України або не менше 10 відсотків загальної кількості оцінювачів, місце роботи (ведення підприємницької діяльності) яких розташоване у відповідному регіоні.

2. Інформація про з'їзд оцінювачів регіону, питання порядку денного з'їзду розміщуються на веб-сайті саморегульвної організації оцінювачів.

3. Порядок організації та проведення з'їзду оцінювачів регіону визначається Радою оцінювачів України.

4. З'їзд оцінювачів регіону вважається повноважним, якщо в його роботі беруть участь більше половини оцінювачів, місце роботи (ведення підприємницької діяльності) яких розташоване у відповідному регіоні. У разі якщо перший з'їзд не відбувся у зв'язку з відсутністю кворуму, повторний з'їзд вважається повноважним, якщо на ньому присутні не менше 30 відсотків оцінювачів, місце роботи (ведення підприємницької діяльності) яких розташоване у відповідному регіоні.

З'їзд оцінювачів регіону обирає головуючого та секретаря з'їзду, якщо Радою оцінювачів України не визначено інший порядок обрання головуючого та секретаря з'їзду оцінювачів регіону.

5. До повноважень з'їзду оцінювачів регіону належать:

1) обрання голови та членів ради оцінювачів регіону, дострокове відкликання їх з посад;

2) розгляд та затвердження звітів оцінювачів регіону, голови оцінювачів регіону;

3) контроль за діяльністю регіональних органів, утворених саморегульвною організацією оцінювачів;

4) здійснення інших повноважень, визначених саморегульвною організацією оцінювачів.

6. З'їзд оцінювачів регіону приймає рішення шляхом голосування більшістю голосів оцінювачів, які беруть участь в роботі з'їзду.

7. Вибори голови та членів ради оцінювачів регіону проводяться шляхом рейтингового таємного голосування, список претендентів яких формується в єдиному бюлетені.

Стаття 31. Рада оцінювачів регіону

1. У період між з'їздами оцінювачів регіону функції самоврядування оцінювачів у регіоні виконує рада оцінювачів регіону.

2. Голова та члени ради оцінювачів регіону обираються з'їздом оцінювачів регіону з числа оцінювачів, місце роботи (ведення підприємницької діяльності) яких розташоване у відповідному регіоні.

3. Строк повноважень ради оцінювачів регіону становить три роки. Одна й та сама особа не може бути головою або членом ради оцінювачів регіону більш як два строки поспіль.

4. Кількість членів ради оцінювачів регіону становить п'ять осіб та може бути збільшена на підставі відповідного рішення Ради оцінювачів України.

5. На першому засіданні члени ради оцінювачів регіону за пропозицією голови ради обирають із свого складу заступника голови та секретаря ради.

Голова, заступник голови, секретар, члени ради оцінювачів регіону можуть бути достроково відкликані з посади за рішенням з'їзду оцінювачів регіону.

6. Рада оцінювачів регіону:

1) представляє оцінювачів регіону;

2) формує порядок денний, скликає та забезпечує проведення з'їзду оцінювачів регіону;

3) забезпечує виконання рішень з'їзду оцінювачів регіону, здійснює контроль за їх виконанням;

4) сприяє забезпеченню гарантій діяльності оцінювачів регіону, захисту їхніх професійних і соціальних прав;

5) розпоряджається майном, у тому числі грошовими коштами, відповідно до затвердженого кошторису;

6) забезпечує діяльність регіональних органів, утворених саморегулювальною організацією оцінювачів;

7) здійснює інші повноваження відповідно до рішень з'їзду оцінювачів регіону, Ради оцінювачів України, з'їзду оцінювачів України.

7. Засідання ради оцінювачів регіону є повноважним, якщо в його роботі беруть участь більше половини її членів. Рішення на засіданнях ради оцінювачів регіону приймаються шляхом голосування більшістю голосів від загальної кількості її членів.

8. Голова, заступник голови, секретар ради оцінювачів регіону можуть отримувати за свою роботу винагороду, розмір та порядок виплати якої встановлюються Радою оцінювачів України.

9. Члени ради оцінювачів регіону одночасно є делегатами оцінювачів регіону на з'їзд оцінювачів України.

10. Рада оцінювачів регіону є юридичною особою. Повноваження і порядок роботи ради оцінювачів регіону визначаються положенням про раду оцінювачів регіону, що затверджується Радою оцінювачів України.

Стаття 32. Голова ради оцінювачів регіону

1. Голова ради оцінювачів регіону представляє раду в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, перед юридичними та/або фізичними особами.

2. Голова ради оцінювачів регіону:

- 1) забезпечує скликання та проведення засідань ради оцінювачів регіону;
- 2) організовує і забезпечує ведення діловодства ради оцінювачів регіону;
- 3) приймає рішення та вчиняє інші дії, передбачені положенням про раду оцінювачів регіону, рішеннями з'їзду оцінювачів регіону, ради оцінювачів регіону, з'їзду оцінювачів України, Ради оцінювачів України;
- 4) організовує діяльність регіональних органів, утворених саморегулювальною організацією оцінювачів.

3. Голова ради оцінювачів регіону є членом Ради оцінювачів України за посадою.

Стаття 33. З'їзд оцінювачів України

1. Вищим органом самоврядування оцінювачів є з'їзд оцінювачів України.

2. Оцінювачів на з'їзді оцінювачів України представляють делегати, які є членами рад оцінювачів регіонів.

3. З'їзд оцінювачів України скликається Радою оцінювачів України не рідше одного разу на два роки.

З'їзд оцінювачів України також може бути скликано на вимогу Фонду державного майна України, не менше 10 відсотків загальної кількості членів

саморегулівної організації оцінювачів або не менше однієї третини рад оцінювачів регіонів.

Рада оцінювачів України зобов'язана скликати та організувати проведення з'їзду оцінювачів України протягом 30 днів з дня отримання вимоги про скликання з'їзду оцінювачів України.

4. З'їзд оцінювачів України є правомочним, якщо у його роботі беруть участь більше половини делегатів, які представляють більшість рад оцінювачів регіонів.

З'їзд оцінювачів України обирає головуючого та секретаря з'їзду.

5. З'їзд оцінювачів України:

1) обирає Голову та заступників Голови Ради оцінювачів України і достроково відкликає їх з посад;

2) обирає представників саморегулівної організації оцінювачів у міжнародних та іноземних організаціях у сфері оцінки майна;

3) затверджує статут саморегулівної організації оцінювачів та вносить зміни до нього;

4) затверджує Кодекс професійної етики оцінювача;

5) утворює Раду оцінювачів України, експертну та ревізійну комісії;

6) призначає п'ятьох членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів;

7) затверджує Положення про Раду оцінювачів України, Положення про експертну комісію, Положення про ревізійну комісію;

8) розглядає та затверджує звіти Ради оцінювачів України, висновки ревізійної комісії та звіти експертної комісії та інших органів, утворених саморегулівною організацією оцінювачів;

9) затверджує кошториси саморегулівної організації оцінювачів та звіти про його виконання;

10) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

6. Рішення з'їзду оцінювачів України приймаються шляхом голосування більшістю голосів делегатів, які беруть участь у з'їзді.

Стаття 34. Рада оцінювачів України

1. У період між з'їздами оцінювачів України функції самоврядування оцінювачів здійснює Рада оцінювачів України.

Повноваження і порядок роботи Ради оцінювачів України визначаються цим Законом та Положенням про Раду оцінювачів України, що затверджується з'їздом оцінювачів України.

Рада оцінювачів України підконтрольна і підзвітна з'їзду оцінювачів України.

2. До складу Ради оцінювачів України входять за посадою голови рад оцінювачів регіонів та Голова і два заступники Голови Ради оцінювачів України, які обираються з'їздом оцінювачів України шляхом рейтингового таємного голосування, список претендентів яких формується в єдиному бюлетені.

Секретар Ради оцінювачів України обирається Радою оцінювачів України зі складу членів Ради оцінювачів України.

3. Строк повноважень Голови, заступників Голови, секретаря і членів Ради оцінювачів України становить три роки. Одна й та сама особа не може бути Головою, заступником Голови, секретарем або членом Ради оцінювачів України більш як два строки поспіль.

4. Голові, заступникам Голови Ради оцінювачів України з'їздом оцінювачів України або двома третинами голосів членів Ради оцінювачів України може бути висловлено недовіру.

Оголошення недовіри Голові або заступникам Голови Ради оцінювачів України має наслідком їх переобрання.

Секретар Ради оцінювачів України може бути достроково відкликаний з посади за рішенням Ради оцінювачів України.

5. Рада оцінювачів України:

1) формує порядок денний, скликає та забезпечує проведення з'їзду оцінювачів України;

2) забезпечує виконання рішень з'їзду оцінювачів України;

3) затверджує положення про з'їзд оцінювачів регіону, раду оцінювачів регіону та інші регіональні органи у разі їх утворення саморегулівною організацією оцінювачів;

4) забезпечує діяльність органів, утворених саморегулівною організацією оцінювачів;

5) встановлює розмір та порядок сплати членських внесків саморегульованої організації оцінювачів;

6) бере участь у розробленні інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна;

7) приймає рішення про внесення до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів подання про притягнення оцінювача до дисциплінарної відповідальності;

8) сприяє діяльності рад оцінювачів регіонів, координує їхню діяльність;

9) сприяє забезпеченню гарантій діяльності оцінювачів;

10) приймає рішення про розпорядження майном, у тому числі грошовими коштами, саморегульованої організації оцінювачів відповідно до затвердженого з'їздом оцінювачів України кошторису;

11) розглядає скарги на рішення, дії чи бездіяльність рад оцінювачів регіонів, їх голів, скасовує рішення рад оцінювачів регіонів;

12) забезпечує створення і ведення веб-сайту саморегульованої організації оцінювачів;

13) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та статутом саморегульованої організації оцінювачів.

6. Засідання Ради оцінювачів України скликаються Головою Ради оцінювачів України, а в разі його відсутності - одним із заступників Голови не рідше одного разу на два місяці.

Засідання Ради оцінювачів України також може бути скликано на вимогу Фонду державного майна України або за пропозицією не менш як п'яти членів Ради оцінювачів України.

7. Засідання Ради оцінювачів України є повноважним, якщо на ньому присутні не менше половини членів Ради.

Рішення Ради оцінювачів України приймаються більшістю голосів від загальної кількості членів Ради. У разі рівного розподілу голосів членів Ради голос головуючого на засіданні є вирішальним.

8. Голова та заступники Голови Ради оцінювачів України можуть отримувати винагороду у розмірі, встановленому з'їздом оцінювачів України.

Стаття 35. Голова Ради оцінювачів України

1. Голова Ради оцінювачів України за посадою є головою саморегулівної організації оцінювачів.

2. Голова Ради оцінювачів України представляє Раду оцінювачів України та саморегулівну організацію оцінювачів в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, перед юридичними та/або фізичними особами.

3. Голова Ради оцінювачів України:

- 1) скликає та забезпечує проведення засідань Ради оцінювачів України;
- 2) розподіляє обов'язки між своїми заступниками;
- 3) організовує і забезпечує ведення діловодства Ради оцінювачів України;
- 4) розпоряджається майном, у тому числі грошовими коштами, саморегулівної організації оцінювачів відповідно до затвердженого кошторису;
- 5) організовує і забезпечує роботу секретаріату Ради оцінювачів України;
- 6) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та статутом саморегулівної організації оцінювачів.

Стаття 36. Експертна комісія

1. Для здійснення контролю за якістю здійснення оцінки майна, забезпечення підвищення кваліфікації оцінювачами, а також експертно-аналітичного забезпечення регулювання сфери оцінки майна діє експертна комісія.

2. До складу експертної комісії входять представники саморегулівної організації оцінювачів, обрані з'їздом оцінювачів України, та представники держави, призначені Фондом державного майна України, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну правову політику, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну економічну політику, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, Національним банком України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Членом експертної комісії, обраним з'їздом оцінювачів України, може бути особа, яка відповідає вимогам, передбаченим абзацом другим частини другої статті 27 цього Закону.

3. Голова та члени експертної комісії, за винятком членів експертної комісії - представників держави, обираються з'їздом оцінювачів України

строком на три роки з числа оцінювачів. Член експертної комісії - представник держави призначається відповідним органом державної влади. Кількість членів експертної комісії визначається з'їздом оцінювачів України.

Заступник голови експертної комісії та секретар експертної комісії обираються членами експертної комісії з їх числа простою більшістю голосів.

Голова та члени експертної комісії, за винятком членів експертної комісії - представників держави, можуть бути достроково відкликані з посади за рішенням з'їзду оцінювачів України.

Голова та члени експертної комісії не можуть одночасно входити до складу інших органів саморегульвної організації оцінювачів, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

4. Експертна комісія:

1) забезпечує рецензування звітів про оцінку майна відповідно до пункту 3 частини другої статті 17 цього Закону, рецензування звітів про оцінку майна на запит Фонду державного майна України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, органу саморегульвної організації оцінювачів або на замовлення заінтересованої особи;

2) затверджує річний план освітніх заходів, передбачених пунктом 1 частини другої статті 17 цього Закону, що організуються у межах саморегульвної організації оцінювачів;

3) розробляє навчальні та довідкові матеріали щодо професійної оціночної діяльності;

4) розробляє консультації та методичні рекомендації з питань професійної етики оцінювачів та застосування найкращих практик;

5) на запит Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів надає консультативний висновок щодо застосування міжнародних стандартів оцінки, питань професійної етики оцінювачів, а також наявності чи відсутності у діяч чи бездіяльності оцінювача ознак складу дисциплінарного проступку;

6) забезпечує перевірку оприлюднених фактів, що принижують честь і гідність, ділову репутацію оцінювачів;

7) розробляє програми базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів та програми підвищення кваліфікації;

8) розробляє проект Кодексу професійної етики оцінювача;

9) узагальнює практику застосування цього Закону, міжнародних стандартів оцінки, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна;

10) розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавства України у сфері оцінки майна;

11) розробляє офіційний переклад міжнародних стандартів оцінки;

12) надає рекомендації саморегульвній організації оцінювачів щодо освітніх курсів для оцінювачів, їх кількість та тематику;

13) розробляє загальні вимоги до професійної підготовки оцінювача та складання кваліфікаційного іспиту;

14) за зверненням Фонду державного майна України готує проект роз'яснень, передбачених частиною сьомою статті 9 цього Закону;

15) розглядає звернення фізичних і юридичних осіб щодо діяльності оцінювачів;

16) розробляє проект рішення Ради оцінювачів України про внесення до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів подання про притягнення оцінювача до дисциплінарної відповідальності;

17) здійснює інші повноваження відповідно до рішень Ради оцінювачів України та з'їзду оцінювачів України.

5. Повноваження і порядок роботи експертної комісії визначаються цим Законом, Положенням про експертну комісію, що затверджується з'їздом оцінювачів України.

Стаття 37. Ревізійна комісія

1. Для здійснення контролю за фінансово-господарською діяльністю саморегульвній організації оцінювачів та її органів діє ревізійна комісія.

Ревізійна комісія підконтрольна і підзвітна з'їзду оцінювачів України.

2. Голова та члени ревізійної комісії обираються з'їздом оцінювачів України строком на три роки з числа оцінювачів. Кількість членів ревізійної комісії визначається з'їздом оцінювачів України.

Заступник голови ревізійної комісії та секретар ревізійної комісії обираються членами ревізійної комісії з їх числа простою більшістю голосів.

Голова та члени ревізійної комісії можуть бути достроково відкликані з посади за рішенням з'їзду оцінювачів України.

Голова та члени ревізійної комісії не можуть одночасно входити до складу інших органів саморегулівної організації оцінювачів, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

3. За результатами перевірок ревізійна комісія складає висновки, які подає на розгляд та затвердження з'їзду оцінювачів України.

4. Повноваження і порядок роботи ревізійної комісії визначаються цим Законом і Положенням про ревізійну комісію, що затверджується з'їздом оцінювачів України.

РОЗДІЛ VI. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Дійсні кваліфікаційні свідоцтва оцінювача, видані Фондом державного майна України до дати набрання чинності цим Законом, вважаються дійсними кваліфікаційними свідоцтвами оцінювача відповідно до цього Закону, якщо інформація про такі кваліфікаційні свідоцтва міститься в Державному реєстрі оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності. Фонд державного майна України забезпечує внесення інформації про оцінювачів, які мають кваліфікаційні свідоцтва, зазначені у цьому пункті, до Єдиного реєстру оцінювачів України.

2. Особи, які завершили проходження базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів до дати набрання чинності цим Законом, можуть скласти кваліфікаційний іспит протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом. У разі нескладання кваліфікаційного іспиту протягом строку, зазначеного у цьому пункті, такі особи можуть набути кваліфікацію оцінювача на загальних засадах відповідно до цього Закону.

3. Оцінювачі з експертної грошової оцінки земельних ділянок, які станом на дату набрання чинності цим Законом мають дійсне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача з експертної грошової оцінки земельних ділянок, видане відповідно до Закону України "Про оцінку земель", мають право на отримання кваліфікаційного свідоцтва оцінювача за напрямом оцінки майна оцінка об'єктів нерухомого майна (нерухомості) та прав на них на підставі заяви, поданої до Фонду державного майна України, без проходження базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів та без складання кваліфікаційного іспиту.

4. Особи, які станом на дату набрання чинності цим Законом пройшли навчання за програмою базової підготовки з експертної грошової оцінки земельних ділянок та стажування відповідно до Закону України "Про оцінку земель", можуть скласти кваліфікаційний іспит протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом. У разі нескладання кваліфікаційного іспиту

протягом строку, зазначеного у цьому пункті, такі особи можуть набути кваліфікацію оцінювача на загальних засадах відповідно до цього Закону.

5. Державна реєстрація звітів про оцінку майна та рецензій здійснюється відповідно до цього Закону з дня, наступного за днем оприлюднення на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України рішення про введення в експлуатацію Реєстру звітів та рецензій.

6. До формування Фондом державного майна України органів, передбачених пунктом 4 розділу VII "Прикінцеві положення" цього Закону, повноваження Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів здійснюються Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією оцінювачів, сформованою відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні".

РОЗДІЛ VII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через дванадцять місяців з дня його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 251 із наступними змінами).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

у статті 128:

у частині третій слова "проведення експертної" замінити словами "здійснення незалежної";

абзац перший частини восьмої викласти в такій редакції:

"8. Ціна земельної ділянки визначається за незалежною грошовою оцінкою земельної ділянки на замовлення органів державної влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим або органів місцевого самоврядування. Фінансування послуг з незалежної грошової оцінки земельної ділянки здійснюється за рахунок внесеного покупцем авансу, що не може бути більшим ніж 20 відсотків вартості земельної ділянки, визначеної за нормативною грошовою оцінкою земельної ділянки";

у частині першій статті 136:

пункт "г" викласти в такій редакції:

"г) здійснення незалежної грошової оцінки земельної ділянки, крім випадків проведення земельних торгів щодо набуття права оренди земельної ділянки";

пункт "д" викласти в такій редакції:

"д) встановлення стартової ціни продажу земельної ділянки, яка щодо земель державної та комунальної власності не може бути нижчою за вартість, визначену за результатами незалежної грошової оцінки земельної ділянки";

пункт "є" викласти в такій редакції:

"є) встановлення стартової ціни продажу прав емфітевзису, суперфіцію земельної ділянки, яка щодо земель державної чи комунальної власності не може бути нижчою за вартість відповідного права, визначену за результатами незалежної грошової оцінки земельної ділянки";

статтю 201 викласти в такій редакції:

"Стаття 201. Грошова оцінка земельних ділянок

1. Грошова оцінка земельних ділянок визначається на рентній основі.

2. Залежно від призначення та порядку здійснення оцінка земельних ділянок поділяється на нормативну грошову оцінку земельних ділянок та незалежну грошову оцінку земельних ділянок.

Для цілей цього Кодексу термін "незалежна грошова оцінка земельних ділянок" вживається у значенні незалежної оцінки майна, що здійснюється відповідно до Закону України "Про оцінку майна".

3. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок використовується для визначення розміру земельного податку, втрат лісогосподарського виробництва, економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель тощо.

4. Незалежна грошова оцінка земельних ділянок використовується для укладення цивільно-правових угод щодо земельних ділянок та прав на них, крім випадків, визначених законом.

5. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок здійснюється за методикою, яка затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Незалежна грошова оцінка земельних ділянок здійснюється відповідно до Закону України "Про оцінку майна";

в абзаці першому пункту 6¹ розділу X "Перехідні положення" слова "експертній грошовій оцінці земельної ділянки" замінити словами "ринковій вартості, визначеній за результатами незалежної грошової оцінки земельної ділянки";

2) у Законі України "Про оцінку земель" (Відомості Верховної Ради України, 2004, № 15, ст. 229 із наступними змінами):

абзац сьомий частини першої статті 1 виключити;

у частині першій статті 2 слова "майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" виключити;

статтю 5 викласти в такій редакції:

"Стаття 5. Види оцінки земель

Залежно від мети та методів здійснення оцінка земель поділяється на такі види:

бонітування ґрунтів;

грошова оцінка земельних ділянок.

Дані бонітування ґрунтів є складовою частиною державного земельного кадастру та враховуються при визначенні екологічної придатності ґрунтів для вирощування сільськогосподарських культур, а також втрат лісогосподарського виробництва.

Грошова оцінка земельних ділянок залежно від призначення та порядку проведення поділяється на нормативну грошову оцінку земельних ділянок та незалежну грошову оцінку земельних ділянок.

Для цілей цього Закону термін "незалежна грошова оцінка земельних ділянок" вживається у значенні незалежної оцінки майна, що здійснюється відповідно до Закону України "Про оцінку майна".

Нормативна грошова оцінка земельних ділянок використовується для визначення розміру земельного податку, державного мита при міні, спадкуванні (крім випадків спадкування спадкоємцями першої та другої черги за законом (як випадків спадкування ними за законом, так і випадків спадкування ними за заповітом) і за правом представлення, а також випадків спадкування власності, вартість якої оподатковується за нульовою ставкою) та даруванні земельних ділянок згідно із законом, орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, плати за суборенду (у разі передачі в суборенду земельних ділянок державної власності, які орендуються акціонерним

товариством, товариством з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, що утворилося шляхом перетворення державного підприємства, у постійному користуванні якого перебували такі земельні ділянки), втрат лісогосподарського виробництва, а також при розробці показників та механізмів економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель.

Незалежна грошова оцінка земельних ділянок та прав на неї здійснюється з метою визначення вартості об'єкта оцінки відповідно до Закону України "Про оцінку майна".

Незалежна грошова оцінка земельних ділянок використовується для укладення цивільно-правових угод щодо земельних ділянок та прав на них, крім випадків, визначених законом";

статтю 6 викласти в такій редакції:

"Стаття 6. Суб'єкти оціночної діяльності у сфері оцінки земель

Суб'єктами оціночної діяльності у сфері оцінки земель є:

органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, що здійснюють управління у сфері оцінки земель, а також юридичні та фізичні особи, заінтересовані у здійсненні оцінки земельних ділянок;

суб'єкти оцінки, які здійснюють незалежну оцінку майна за відповідним напрямом відповідно до Закону України "Про оцінку майна";

фізичні та юридичні особи - розробники документації із землеустрою згідно із Законом України "Про землеустрій" (у частині виконання робіт з бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок)";

статтю 7 викласти в такій редакції:

"Стаття 7. Розробники технічної документації з оцінки земель

Розробниками технічної документації з бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок є особи, які згідно із Законом України "Про землеустрій" мають право на здійснення діяльності у сфері землеустрою.

Відповідність технічної документації з бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок положенням нормативно-технічних документів, норм і правил засвідчується сертифікованим інженером-землевпорядником:

у паперовій формі - підписом та особистою печаткою;

в електронній формі - накладанням кваліфікованого електронного підпису відповідно до вимог Закону України "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги";

статті 8 і 9 виключити;

у частині першій статті 10 слова "майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" виключити;

абзац шостий частини першої статті 11 виключити;

статтю 12 викласти в такій редакції:

"Стаття 12. Нормативно-методичне регулювання оцінки земель

Нормативно-методичне регулювання нормативної грошової оцінки земельних ділянок здійснюється у відповідних нормативно-правових актах, що встановлюють порядок організації і виконання землеоціночних робіт, склад і зміст технічної документації.

Нормативно-методичне регулювання незалежної грошової оцінки земельних ділянок здійснюється відповідно до Закону України "Про оцінку майна".

Нормативно-правові акти у сфері оцінки земель затверджуються Кабінетом Міністрів України, крім випадків, передбачених Законом України "Про оцінку майна";

у статті 13:

в абзаці першому частини другої слово "експертна" замінити словом "незалежна";

у частині четвертій слова "експертної грошової оцінки" замінити словами "про оцінку";

статтю 14 виключити;

частину третю статті 15 викласти в такій редакції:

"Підстави для здійснення незалежної грошової оцінки земельних ділянок встановлюються Законом України "Про оцінку майна";

статтю 19 виключити;

у статті 20:

частину першу викласти в такій редакції:

"За результатами бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок складається технічна документація, а за результатами здійснення незалежної грошової оцінки земельних ділянок складається звіт";

частину третю викласти в такій редакції:

"Розробники технічної документації з бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок зобов'язані безоплатно передавати копії матеріалів у Державний фонд документації із землеустрою та оцінки земель";

частину п'яту викласти в такій редакції:

"Технічна документація з бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок є публічною інформацією";

у частині шостій слова "і звіт про експертну грошову оцінку земельних ділянок" виключити;

статтю 22 виключити;

у частині першій статті 25 слова "і серед навчальних закладів, що здійснюють професійну підготовку оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок" виключити;

статтю 26 виключити;

3) у статті 8² Закону України "Про оренду землі" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102 із наступними змінами):

у частині восьмій слова "майнових прав" виключити;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

"Суб'єкт оцінки визначається ініціатором обміну правами користування. Вартість послуг суб'єкта оцінки сплачується ініціатором обміну правами користування земельними ділянками. У разі якщо власник, користувач земельної ділянки не погоджується з оцінкою майнової шкоди, проведеною суб'єктом оцінки, визначеним ініціатором обміну правами користування, він може залучити іншого суб'єкта оцінки для рецензування відповідного звіту про оцінку земельної ділянки. У разі негативного висновку на такий звіт власник, користувач земельної ділянки може залучити іншого суб'єкта оцінки для здійснення нової оцінки. У цьому разі витрати на виконання таких послуг несе їх замовник";

4) у Законі України "Про оренду державного та комунального майна" (Відомості Верховної Ради України, 2020, № 4, ст. 25 із наступними змінами):

статтю 10 викласти в такій редакції:

"Стаття 10. Рецензування звіту про оцінку майна

1. Рецензія звіту про оцінку об'єкта оренди здійснюється відповідно до вимог законодавства про оцінку майна та професійну оціночну діяльність у такому порядку:

протягом 10 робочих днів з дати отримання рецензентом звіту про оцінку майна - для нерухомого та іншого окремого індивідуально визначеного майна;

протягом 15 робочих днів з дати отримання рецензентом звіту про оцінку майна єдиного майнового комплексу - для єдиних майнових комплексів";

в абзаці першому частини четвертої статті 21 слова "оціночної діяльності" замінити словом "оцінки";

5) в абзаці четвертому частини другої статті 38 Закону України "Про Державний земельний кадастр" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61 із наступними змінами) слова "Державного реєстру оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок" замінити словами "Єдиного реєстру оцінювачів України";

6) у Законі України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 1, ст. 2 із наступними змінами):

частини другу - п'яту статті 5 викласти в такій редакції:

"2. Вартість об'єкта відчуження визначається на підставі незалежної оцінки майна, здійсненої відповідно до Закону України "Про оцінку майна". При цьому у звіті про оцінку майна окремо зазначається вартість земельної ділянки (її частини) та іншого нерухомого майна, що відчужуються або передаються у власність замість відчужених.

3. Звіти про оцінку об'єкта відчуження підлягають рецензуванню в порядку, визначеному Законом України "Про оцінку майна".

4. Суб'єкти оцінки для здійснення оцінки майна, передбаченої частиною другою цієї статті, визначаються органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування або особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна в порядку, визначеному законом. Вартість надання послуг з

оцінки об'єкта відчуження та рецензування звіту про оцінку об'єкта відчуження сплачується органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування або особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна, з джерел, що не заборонені законодавством, або за рахунок коштів відповідних бюджетів.

5. У разі якщо власник виступає проти відчуження свого нерухомого майна, що є об'єктом відчуження, за оцінкою, здійсненою суб'єктом оцінки, визначеним органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, він може залучити іншого суб'єкта оцінки для визначення вартості об'єкта відчуження. У цьому випадку рецензування звіту про оцінку об'єкта відчуження є обов'язковим та забезпечується Фондом державного майна України на підставі запиту на рецензування, надісланого органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування. Витрати на надання послуг з оцінки об'єкта відчуження несе власник майна";

у частині четвертій статті 12 слова "проведення експертної грошової оцінки вартості" замінити словами "здійснення незалежної грошової оцінки";

в абзаці другому частини першої статті 14 слово "експертної" замінити словом "незалежної";

7) у Законі України "Про Фонд державного майна України" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 28, ст. 311 із наступними змінами):

у тексті слова "у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності" в усіх відмінках і числах замінити словами "у сфері державного регулювання оцінки майна та професійної оціночної діяльності" у відповідному відмінку і числі;

у частині першій статті 5:

в абзаці четвертому пункту 4 слова "затверджує акти оцінки (висновки про вартість майна)" замінити словами "складає документи стандартизованої оцінки майна";

пункт 5 викласти в такій редакції:

"5) у сфері оцінки майна здійснює повноваження з державного регулювання професійної оціночної діяльності, передбачені Законом України "Про оцінку майна";

8) у Законі України "Про судову експертизу" (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 28, ст. 232 із наступними змінами):

частину першу статті 2 викласти в такій редакції:

"Законодавство України про судову експертизу складається із цього Закону, Закону України "Про оцінку майна", інших нормативно-правових актів" статтю 8 доповнити новою частиною такого змісту:

"Судова експертиза, предметом якої є визначення вартості майна, здійснюється з урахуванням методичного регулювання оцінки майна відповідно до Закону України "Про оцінку майна";

частину третю статті 14 доповнити пунктом 13 такого змісту:

"13) невиконання або неналежне виконання судовим експертом обов'язків, покладених на нього Законом України "Про оцінку майна";

9) абзац другий частини третьої статті 2 Закону України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483 із наступними змінами) виключити;

10) пункт 124 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України "Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами), виключити;

11) у Законі України "Про виконавче провадження" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами):

у тексті слова "суб'єкт оціночної діяльності", "суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі;

частину першу статті 3 доповнити пунктом 10¹ такого змісту:

"10¹) рішень Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про застосування дисциплінарного стягнення у вигляді штрафу, введених в дію наказом Фонду державного майна України, які законом визнані виконавчими документами";

частину п'яту статті 20 викласти в такій редакції:

"5. Експерт несе кримінальну відповідальність за відмову без поважних причин від виконання покладених на нього обов'язків під час здійснення виконавчого провадження, надання завідомо неправдивого висновку під час здійснення виконавчого провадження, про що він має бути попереджений виконавцем. Збитки, завдані сторонам внаслідок видачі завідомо неправдивого висновку, підлягають відшкодуванню в порядку, встановленому законом. За

недостовірну чи необ'єктивну оцінку майна суб'єкт оцінки несе відповідальність у порядку, встановленому законом";

абзаци другий і третій частини четвертої статті 57 виключити;

в абзаці другому частини першої статті 61 слово "оціночна" виключити;

12) у Законі України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564 із наступними змінами):

у тексті слова "суб'єкт оціночної діяльності" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі;

у статті 2:

пункт 7¹ частини першої викласти в такій редакції:

"7¹) незалежна оцінка - визначення вартості майна, що здійснюється суб'єктом оцінки";

частину другу доповнити новим абзацом такого змісту:

"Термін "електронна торгова система" вживається у значенні, наведеному у Законі України "Про приватизацію державного і комунального майна";

пункт 3 частини п'ятої статті 18 виключити;

в абзаці восьмому частини шістнадцятої статті 41¹ слово "вартості" виключити;

у частині дванадцятій статті 42 слово "ціни" виключити;

у статті 51:

пункт 1 частини шостої викласти в такій редакції:

"1) на відкритих торгах (аукціоні) в електронній торговій системі";

у пункті 1 частини тринадцятої слово "оціночна" виключити;

в абзаці першому частини третьої статті 52 слова "з переліку, який визначений Фондом у порядку, передбаченому правилами Фонду" замінити словами "відповідно до вимог Закону України "Про оцінку майна";

у розділі X "Прикінцеві та перехідні положення":

у пункті 16 слово "оціночної" виключити;

у пункті 23:

в абзаці сороковому слова "майнових прав та професійну оціночну діяльність" виключити;

в абзаці сорок четвертому слово "вартості" виключити;

13) частину другу статті 3 Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79 із наступними змінами) доповнити новим абзацом такого змісту:

"методики оцінки майна та інших нормативно-правових актів, які регулюють процедури визначення вартості (ціни), прийняті Кабінетом Міністрів України або Фондом державного майна України відповідно до Закону України "Про оцінку майна";

14) в абзаці дев'ятнадцятому частини другої статті 9 Закону України "Про природні монополії" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 30, ст. 238 із наступними змінами) слова "суб'єктом оціночної діяльності" замінити словами "суб'єктом оцінки";

15) у тексті Закону України "Про приватизацію державного і комунального майна" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 12, ст. 68 із наступними змінами) слова "суб'єкт оціночної діяльності", "суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі;

16) у тексті Закону України "Про акціонерні товариства" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 18-19, ст. 81 із наступними змінами):

слова "законодавство про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність" в усіх відмінках і числах замінити словами "законодавство про оцінку майна та професійну оціночну діяльність" у відповідному відмінку і числі;

слова "суб'єкт оціночної діяльності", "суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі;

17) у тексті Закону України "Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 13, ст. 69) слова "суб'єкт оціночної діяльності" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі;

18) пункт 2 частини третьої статті 37 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки" в редакції Закону України від 19 червня 2020 року № 738-IX викласти в такій редакції:

"2) за вартістю, визначеною суб'єктом оцінки відповідно до законодавства про оцінку майна та професійну оціночну діяльність, - для цінних паперів, не допущених до торгів на організованих ринках капіталу";

19) у тексті Закону України "Про іпотеку" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313 із наступними змінами) слова "суб'єкт оціночної діяльності" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі;

20) у Законі України "Про управління об'єктами державної власності" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456 із наступними змінами):

у пункті 10 частини першої статті 11⁴ слова "суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання" замінити словами "суб'єкта оцінки";

у частині четвертій статті 13 слова "законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність" замінити словами "законодавством про оцінку майна та професійну оціночну діяльність";

21) у Законі України "Про страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., №№ 12-13, ст. 28 із наступними змінами):

частину сімнадцяту статті 18 викласти в такій редакції:

"17. Ринкова вартість майна у разі його оцінки, зокрема у зв'язку з набуттям або збільшенням істотної участі у страховику та в інших випадках, передбачених цим Законом, визначається на підставі незалежної оцінки майна, що проводиться відповідно до законодавства про оцінку майна та професійну оціночну діяльність або в іншому порядку, передбаченому законом.

Рішення про залучення суб'єкта оцінки приймає Рада страховика (у процесі створення товариства - збори засновників, а в разі створення страховика однією особою - засновником особисто).

Рада страховика затверджує ринкову вартість майна (включно з цінними паперами). Затверджена вартість майна не може відрізнятися більш як на 10 відсотків від вартості, визначеної суб'єктом оцінки. Якщо затверджена ринкова вартість майна відрізняється від вартості майна, визначеної відповідно до законодавства про оцінку майна та професійну оціночну діяльність, Рада

страховика (у процесі створення страховика - установчі збори) повинна мотивувати своє рішення";

у пункті 2 частини четвертої статті 67 слова "оцінювачами та суб'єктами оціночної діяльності" замінити словами "суб'єктами оцінки";

22) у тексті Закону України "Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів" (Відомості Верховної Ради України, 2024 р., №№ 37-38, ст. 238 із наступними змінами):

слова "законодавство про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність" в усіх відмінках і числах замінити словами "законодавство про оцінку майна та професійну оціночну діяльність" у відповідному відмінку і числі;

слова "суб'єкт оціночної діяльності", "суб'єкт професійної оціночної діяльності" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі;

слово "оцінювач" в усіх відмінках і числах виключити;

23) абзац другий частини п'ятої статті 12 Закону України "Про особливості продажу пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі банків" (Відомості Верховної Ради, 2025, № 6, ст. 13) викласти в такій редакції:

"До визначення вартості пакетів акцій банків згідно з цим Законом положення Закону України "Про оцінку майна" (у тому числі щодо здійснення незалежної оцінки майна) не застосовуються. Аудит фінансової звітності (консолідованої фінансової звітності), екологічний аудит та інвентаризація майна банку у зв'язку з продажем пакета акцій банку не проводяться";

24) у Законі України "Про особливості припинення державних підприємств за рішенням Фонду державного майна України" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 68, ст. 234 із наступними змінами):

у пункті 4 частини першої статті 7 слова "суб'єктів оціночної діяльності - суб'єктів господарювання" замінити словами "суб'єктів оцінки";

абзац третій частини четвертої статті 19 викласти в такій редакції:

"Початкова вартість майна об'єкта припинення визначається на підставі звіту суб'єкта оцінки про ринкову вартість майна об'єкта припинення, що має відповідати вимогам Закону України "Про оцінку майна";

25) у Законі України "Про компенсацію за пошкодження та знищення окремих категорій об'єктів нерухомого майна внаслідок бойових дій,

терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України, та Державний реєстр майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України" (Відомості Верховної Ради, 2023, № 60, ст. 191 із наступними змінами):

у тексті слова "суб'єкт оціночної діяльності" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі;

у тексті слово "оцінювач" в усіх відмінках і числах виключити;

в абзаці п'ятому частини другої статті 1 слова "майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" виключити;

26) частину третю статті 2 Закону України "Про акціонерне товариство "Національна атомна енергогенеруюча компанія "Енергоатом" (Відомості Верховної Ради, 2023, № 59, ст. 183) викласти в такій редакції:

"3. Вартість майна, що передається засновником до статутного капіталу товариства, визначається шляхом проведення його оцінки відповідно до законодавства про оцінку майна та професійну оціночну діяльність, з урахуванням положень цього Закону. Визначення розміру статутного капіталу товариства здійснюється відповідно до методики оцінки майна, затвердженої Кабінетом Міністрів України, з урахуванням положень цього Закону";

27) у частині п'ятій статті 11 Закону України "Про особливості реформування підприємств оборонно-промислового комплексу державної форми власності" (Відомості Верховної Ради, 2021, № 46, ст. 378) слова "майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" виключити;

28) у тексті Закону України "Про сільськогосподарську кооперацію" (Відомості Верховної Ради, 2020, № 52, ст.497 із наступними змінами) слова "законодавство про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність" в усіх відмінках і числах замінити словами "законодавство про оцінку майна та професійну оціночну діяльність" у відповідному відмінку і числі;

29) у тексті Закону України "Про матеріальну відповідальність військовослужбовців та прирівняних до них осіб за шкоду, завдану державі" (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2019, № 47, ст. 313) слова "суб'єкт оціночної діяльності" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі;

30) в абзаці другому частини першої статті 23 Закону України "Про концесію" (Відомості Верховної Ради, 2019, № 48, ст. 325 із наступними змінами) слова "майнових прав" виключити;

31) у частині першій статті 72 Закону України "Про інститути спільного інвестування" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 29, ст. 337 із наступними змінами) слова "майнових прав" виключити;

32) у Законі України "Про особливості передачі в оренду об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 11, ст. 71 із наступними змінами):

в абзаці четвертому частини другої статті 6 слова "і майнових прав" виключити;

в абзаці першому частини дев'ятої статті 11 слова "майнових прав" виключити;

33) у Законі України "Про іпотечні облігації" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 16, ст. 134 із наступними змінами):

у тексті слово "оціночна" в усіх відмінках і числах виключити;

у пункті 9 частини другої статті 7 слова "оціночної діяльності" замінити словом "оцінки";

34) у частині тринадцятій статті 79¹ Закону України "Про банки і банківську діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами) слова "майнових прав та професійну оціночну діяльність" виключити;

35) у тексті Закону України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292 із наступними змінами) слова "суб'єкт оціночної діяльності" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі.

4. Фонд державного майна України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом формує Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію оцінювачів (тимчасову) у складі семи осіб.

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів (тимчасова) вважається повноважною у разі присутності на засіданні не менше чотирьох осіб. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів (тимчасова) здійснює

повноваження Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів до скликання з'їзду оцінювачів України.

5. Фонд державного майна України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом організовує проведення установчих з'їздів оцінювачів регіонів та визначає порядок їх проведення.

Фонд державного майна України розміщує на своєму офіційному веб-сайті інформацію про проведення установчого з'їзду оцінювачів регіону, а також не пізніш як за 10 днів до дня його проведення повідомляє про це кожного оцінювача.

На установчому з'їзді оцінювачів регіону головує найстарший за віком оцінювач, який бере участь у з'їзді. Головуючий на засіданні обирає секретаря установчого з'їзду оцінювачів регіону.

Установчий з'їзд оцінювачів регіону формує раду оцінювачів регіону.

Фонд державного майна України не пізніш як через місяць після скликання восьми установчих з'їздів оцінювачів регіонів скликає та організовує проведення з'їзду оцінювачів України.

Перший з'їзд оцінювачів України утворює саморегульовану організацію оцінювачів та затверджує її статут, утворює Раду оцінювачів України, експертну та ревізійну комісії, затверджує положення про ці органи, призначає членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

Після утворення органів самоврядування оцінювачів зміна їхнього складу можлива в порядку, передбаченому цим Законом.

Реєстрація саморегульованої організації оцінювачів здійснюється відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань".

6. Фонду державного майна України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

7. Кабінету Міністрів України:

1) протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

а) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

б) забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

в) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

2) протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом подати до Верховної Ради України законопроект щодо посилення інституційної спроможності саморегулювальної організації оцінювачів та делегування державного регулювання сфери оцінки майна.

Голова Верховної Ради
України

Р. СТЕФАНЧУК

